

onafhankelijk studentenblad

veto

jaargang 48 nummer 1
11 oktober 2021
tweewekelijks blad
erkeningsnummer p706128
afgiftekantoor Leuven

PB-PP | B-02817
BELGIË(N) | BELGIQUE

**Vaccinatie als
toegangskaat
voor de aula**

**Taalopleidingen
met uitsterven
bedreigd**

**Toekomst van de
studentendoop**

Kotentekort

De grote uitdaging van Leuven

Hoofredacteur Tijds 'De levensloop van André Oosterlinck (door André Oosterlinck)' Keukeleire **Redactiesecretaris** Jan 'Jékes rollen voor beginners' Costers **Eindredacteur** Marie 'Inleiding tot Veto' Coppens **Redacteur beeld** De Echte 'vloekwoorden in Vlaamse gebarentaal' Miette, Anastasia 'een hele opleiding slavistiek [2]' Arnhold **Redacteur opinie** Basil 'Hoe kies ik een thema voor mijn masterscriptie' Claeys **Redacteur onderwijs** Elien 'Efficiënte vermindering van heuvels op fietsen in stadsomgeving Leuven' Stouten **Redacteur sociaal** Jasper 'Inschatting van de drukte in de Acco' Snoeys **Redacteur student** Manon Cools **Redacteur internationaal** Arno Faggio 'Inleiding tot het moestuinieren' Del Giglio **Redacteur cultuur** Lisa 'Motivatie tot het zelf koken ipv thai afhalen' De Witte **Redacteur onderzoek** Sjereno 'vrijtijdskunde' Cörvers **Redacteur KU Leuven** Kasper 'Woordmoppen in historisch perspectief' Nollet **Verantwoordelijke navraag** Wolf 'Elk door corona/mijlpaal afgeschaft keuzevak' France **Verantwoordelijke evenementen en groepsgevoel en welzijn** Lore 'hoe overleef ik zonder kot' Meesters, Elise Nizette **Verantwoordelijke Instagram** Jolien 'Lyrics juist zingen voor beginners' Vandoorne

Eindredactie Joanna 'How to adult' Wils, Marie Coppens, Jan Costers, Miette, Tijds Keukeleire, Pascal Beyer, Lisa De Witte, Sjereno Cörvers, Arno Faggio Del Giglio, Thomas Maes, Elien Stouten, Jasper Snoeys, Lore Meesters, Kasper Nollet, Simen Verberckmoes, Daan 'een hele opleiding slavistiek' Delespaul, Basil Claeys, Jolien Vandoorne, Manon Cools, Wolf France **Vormgeving** Jan Costers **Cover** Miette, Jan Costers **Schrijvers** Anna Neyens, Liese Aerts, Alon Nudler, Giel Bosmans, Wolf France, Tijds Keukeleire, Elien Stouten, Kasper Nollet, Simen Verberckmoes, Jasper Snoeys, Yarne Puts, Jolien Vandoorne, Emiel Roodhooft, Arno Faggio Del Giglio, Manon Cools, Marjolein Petit, Viktor 'Blokseries deel 1: ATLA tot Mad Men (A-M)' Flamand, Elena 'De planeet redden 101' Amore, Abel Romkes, Marie Coppens, Toon Schauvliege, Lisa De Witte, Basil Claeys, UNDIVIDED, Maarten 'inleiding tot het Leuvense eenrichtingsverkeer voor fietsers' Van Clé, Sjereno Cörvers, Thor Deyaert, Simon "'Een origineel idee bedenken en uitwerken", cursus gegeven door Marc Hooghe' Tibo **Illustratoren** Heike 'Inleiding tot kotfrigo's eerlijk delen' Ostijn, Gaëlle Delandmeter, Célia Delandmeter, Celine Vandeweghe, Toon 'Cursus: zijn zoals George Clooney (mastervak) (Engels)' Schauvliege, Mikhail Efimenko, Charlotte 'Cursus vergiffenis vragen aan kotplanten' Van Gucht, Kobe 'Vrouwen respecteren' Vos, Joanna Wils, Cath Hermans, Elise Dierick, Maarten Van Cle, Anastasia Arnhold **Fotografen** Miette, Elise Nizette, Florelien Soete, Jan Costers, Marie Coppens, Wolf France **Beeldpagina** Miette, Anastasia Arnhold **KU Leuven** Xhoana Memçaj, Pascal Beyer, Kasper Nollet, Jan Costers, Alon Nudler, Tijds Keukeleire

Veto is een uitgave van de Leuvense studentenkoepel LOKO. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Wil je hier volgende keer ook vernoemd staan? Kom dan naar onze online redactievergadering op donderdag om 20u, bezoek onze Facebookgroep of stuur een berichtje naar veto@veto.be en beantwoord de vraag: Welk vak zou de KU Leuven moeten invoeren?

dossier

Op kot gaan in een container of een klooster 4-5

Kotentekort in Leuven 6-7

onderwijs

Taalopleidingen met uitsterven bedreigd? 8

Studentenraad aast op meer eerstejaars 9

Tegenvallende resultaten op verplichte ijkingsstoetsen 10-11

Onderwijs kort 11

opinie

Mission statement: de redacteur opinie over opinies 12

Dossier: Erasmus kritisch doorgelicht 13

sociaal

De mentale balans na studeren tijdens de pandemie 14-15

student

De toekomst van de doop 18-19

onderzoek

Interview met nieuwe vicerector Onderzoeksbeleid Jan D'hooge 22-23

internationaal

Een vaccinatie als toegangskaartje voor de aula 24-25

Geen klassieke talen meer aan Princeton University 26

EdX komt in de portefeuille van 2U 27

cultuur

Leuvense theatergezelschappen herstellen na corona 28-29

Cultip 29-30

Essay: Mensen met beperkingen in de media 30-31

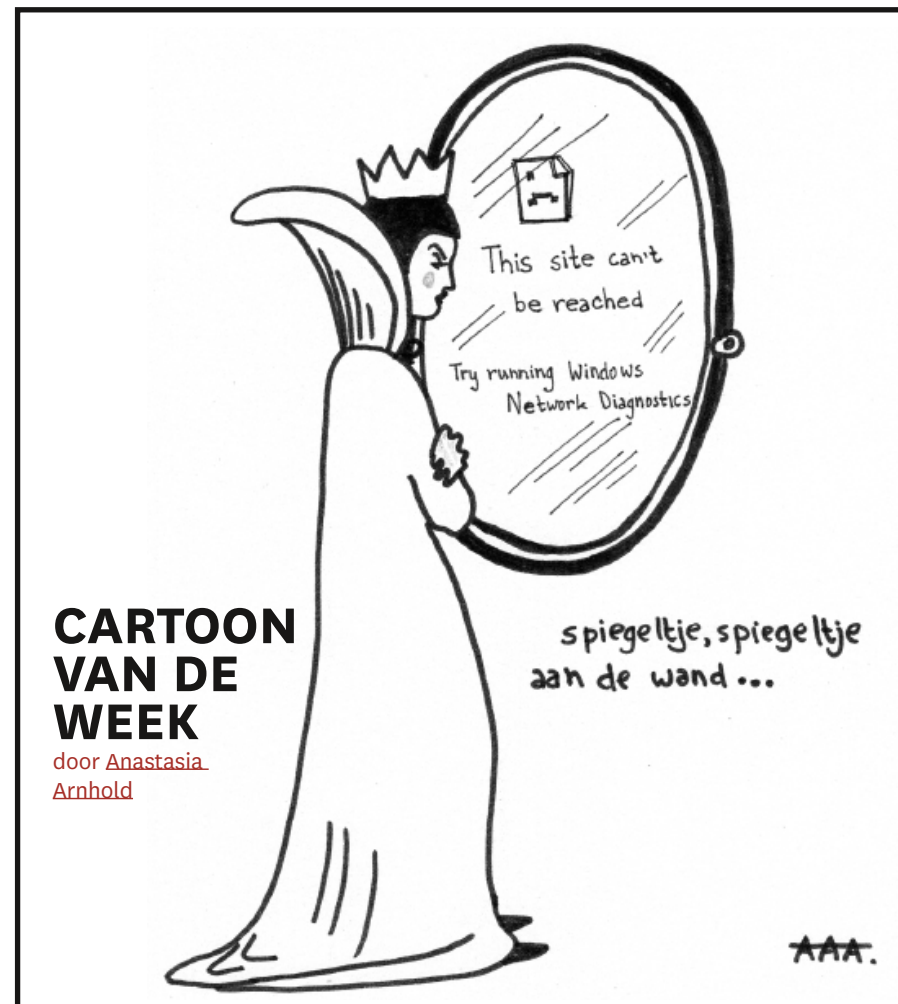
Theatermuzikant Bert Aernouts 32

ook dat nog

Sjarels crypto 17

Beeldpagina 20-21

KU Leuven 38-39

EDITORIAAL

Falen is geen optie

De KU Leuven en Stad Leuven staan voor grote uitdagingen. Er komen steeds meer studenten naar Leuven. De kotenmarkt staat onder druk en de woningmarkt nog meer.

De kotenkrachte noopte de KU Leuven dit jaar tot noodoplossingen. In juli bouwde de universiteit verschillende containerkoten in de tuin van een residentie. We trokken er langs en containerbewoners blijken relatief tevreden. Toch zijn er nog zwaktes, zoals gebrekkige communicatie en het uitblijven van wifi of deftige verwarming. De klachten van studenten in de aanpalende residentie werden genegeerd.

De KU Leuven huurde ook snel een klooster af, op 44 minuten met de bus vanuit Leuven. Andere inspanningen volgden. Ze lijken te volstaan voor dit jaar, al is er amper zicht op hoeveel studenten nog op zoek zijn.

De toekomst oogt problematischer. We zitten in een demografische dip en staan voor een stijging in jongeren, die bovendien steeds langer studeren. Maar de grootste stijging komt van internationale studenten, per definitie kotstudenten. De KU Leuven moet de internationale studenten die ze massaal aantrekt ook deftige huisvesting kunnen bieden. Zodra er krapte is, staan internationale studenten kwetsbaarder: ze komen later aan in België, kennen de taal niet en hebben geen netwerk.

Er staat veel op het spel. In bepaalde Nederlandse steden is de situatie schrijnend: studenten die op campings of in hostels verblijven of uren per dag pendelen. Ze schuimen het internet af naar beschikbare kamers, gaan op gesprek, maar komen meestal van een kale reis thuis.

Schaarste en tekorten zetten de deur open voor misbruik. Het is op dat moment dat de Appeltansen toeslaan. Vanuit Nederland horen we zelfs verhalen van studenten die worden gevraagd om seks voor een kamer.

De oplossing is helder: bouwen. Maar nieuwe koten in het centrum worden steeds moeilijker en de woningmarkt staat al hevig onder druk. De luxe van Leuven is dat er veel randgemeentes met plaats zijn. Maar dat vereist een mentaliteitswijziging: Leuvense studenten zijn het gewend om op tien minuten in de aula te staan. Een bus om het uur biedt dan niet het nodige antwoord.

Wim Desmet, algemeen beheerder van de KU Leuven, vraagt om vertrouwen in de universiteit. Er zit een werknemer op het thema die de situatie permanent monitort. Maar waarom was de universiteit niet voorzien op deze post-coronasituatie? En wat na dit jaar met de tijdelijke oplossingen? Antwoorden kregen we niet in ons interview. »

Tijds Keukeleire is hoofdredacteur. Het editoriaal wordt gedragen door de voltallige redactie.

Op kot gaan in een container

Met mobiele containers probeert residentie Copal het hoofd te bieden aan het kottekort. Bewoners zijn tevreden over de comfortabele ervaring, maar is het een duurzame oplossing?

© Miette

door [Kasper Nollet](#)

Het Leuvens kottekort noopt de KU Leuven tot creatieve oplossingen. Zo wordt onder meer het klooster La Foresta in Vaalbeek (Oud-Heverlee) voor een jaar gehuurd door de universiteit. Maar ook bestaande KU Leuven-residenties zoeken naar manieren om hun aanbod te vergroten. De oplossing van residentie Copal: één grote mobiele container, die op hun website 'tuinkamers' worden genoemd.

De tuinkamers zijn een verlengstuk van het hoofdgebouw van Copal. Wie een aanvraag doet bij Copal kan ook een tuinkamer aangeboden krijgen. Dat is wat Simon, Bastian en Silvan overkwam. De meeste bewoners zijn nieuw bij Copal, en in meerderheid internationale studenten.

Een kot als geen ander?

Voor Simon, student computerwetenschappen, voelt het kot aan als geen ander: 'Iedereen heeft een eigen kamer, er zijn gedeelde keukens en badkamers en ieder blok heeft een gangverantwoordelijke.'

De koten kosten rond de 400 euro, geen laag prijskaartje. Volgens Bastian, erasmusstudent Taal- en Letterkunde, maakt de grootte van de kamers dat wel voor een deel goed: 'Soms weet ik zelfs niet wat te doen met de overgebleven ruimte. De keukens daarentegen zijn kleiner, maar het

aantal mensen dat een bepaalde keuken mag gebruiken is daar gelukkig wel op afgestemd.'

'Soms weet ik zelfs niet wat te doen met de overgebleven ruimte'

[Bastian](#), student Taal- en Letterkunde

De opbouw van de container biedt ook een onverwacht voordeel ten opzichte van de gewone koten van Copal: 'De geluidsdichtheid is hier bijzonder goed, wij horen niets van elkaar', vertelt Simon. Hij en zijn ganggenoten namen de proef zelfs al op de som: 'We zijn zo eens in de gang gaan roepen naar elkaar met de deur dicht: je hoorde niets.'

Samenwonen

De tuinkamers bieden ruimte voor ongeveer vijftig studenten. De meerderheid van die plaatsen wordt actief voorbehouden voor internationale studenten. Bij die groep is de vraag naar een kot dan ook het grootst.

Belgische studenten zijn hier in de minderheid, maar die ongelijke verhouding zorgt niet voor

problemen volgens Simon: 'Het contact tussen de studenten zit goed. Noodgedwongen spreken we hier vooral Engels, maar er is niemand die daar om maalt.'

Ook worden er activiteiten georganiseerd om kennis te maken en daar spelen de gangverantwoordelijken een rol in. 'We houden hier soms al eens een feestje, of spelen spelletjes', vertelt Simon. 'De gangverantwoordelijke organiseert dat dan.'

'Ik denk dat we veel hechter zullen worden dan de mensen in het oude gebouw'

[Iulia](#), student CADES

Iulia, studente CADES, is de enige die vanuit het oude Copal-gebouw naar het nieuwe verhuisde. Ze ziet enkele voordelen: 'Het zijn hier allemaal nieuwe mensen, waardoor iedereen echt z'n best doet om sociaal te zijn. Ik denk dat we veel hechter zullen worden dan de mensen in het oude gebouw. Sommigen daar kennen elkaar al langer dan een jaar, waardoor er meer groepjes gevormd

© Miette

zijn waar nieuwe studenten misschien moeilijker binnen geraken.' Bovendien zitten in het oude gebouw ook vier keer zoveel mensen als in de tuinkamers.

Work in progress

Over het algemeen lijken de bewoners van de tuinkamers erg tevreden over hun kot. Toch kampt het gebouw nog met een aantal kinderziektes. Momenteel is er nog geen werkende verwarming in het gebouw en op het gelijkvloers doet de Wi-Fi het soms niet. 'De verwarming was aangekondigd, maar het probleem met het internet kwam er plots omwille van de werken aan het gebouw', verklaart Simon.

'De koten werden tijdens de examenperiode geplaatst, en dat zorgde voor veel geluidshinder bij de studenten'

[Raf](#), student Geschiedenis

Soms loopt er ook al eens iets mis op vlak van communicatie: 'Op een gegeven ochtend kwamen ze plots mijn deur vervangen en zat ik een uur zonder deur', vertelt Bastian.

Ook kwam er opeens geen warm water meer uit de douches, 'maar dat ligt vooral aan het feit dat de watertoevoer naar dit kot gloednieuw is, dus ik begrijp dat er soms nog problemen zijn', vindt Bastian.

Burenruzie

De plaatsing van de containers heeft wel wat voeten in de aarde gehad. Veel bewoners in het hoofdgebouw van Copal waren er niet mee geëind. 'De koten werden ten eerste tijdens de examenperiode geplaatst, en dat zorgde voor veel

geluidshinder bij de studenten', vertelt student Geschiedenis Raf. Daarnaast verloren de studenten ook wat daarvoor nog hun privétuin was.

De kotbewoners kregen weinig inspraak en voelden dat hun klachten genegeerd werden. Het regende berichten in een besloten facebookgroep voor de bewoners en het residentiebeheer. Daarin gaf het beheer ook toe zelf weinig zeg te hebben gehad in de situatie. Alles werd van bovenaf besloten door de KU Leuven zelf.

Dat bleek ook toen de KU Leuven *Veto* afraadde de 'tuinkamers' te bezoeken. De reden: er moesten nog allerhande werken uitgevoerd worden rond het Copal-gebouw en de studenten waren nog maar net aangekomen. Van sfeer kon daardoor nog niet echt sprake zijn. De bovenstaande interviews lijken evenwel het tegendeel te bewijzen.

Een duurzame oplossing?

De vraag is nu of een kotgebouw als deze bestemd is voor een lang leven. 'Ik heb wel de indruk dat ze dit complex voor op de lange termijn hebben gebouwd. Ik zou hier graag nog een jaar zitten. Want eigenlijk zitten wij hier beter dan de bewoners van het hoofdgebouw, alles is hier nieuw', vindt Bastian.

'Ik heb wel de indruk dat ze dit complex voor de lange termijn hebben gebouwd'

[Bastian](#), student Taal- en Letterkunde

Aan de originele kotbewoners van Copal werd echter meegedeeld dat de koten een tijdelijke oplossing waren. De koten zijn mobiel en zouden na verloop van tijd terug verhuisd worden. Raf uit zich kritisch: 'Er werd dan wel gezegd dat het project tijdelijk is, maar details over de duur ervan blijven uit. Ik kan me daarnaast ook inbeelden dat

het voor nieuwe kotbewoners niet zo fijn is om in onzekerheid te zitten wat betreft de lengte van je verblijf.'

Het kottekort blijft een feit, en de KU Leuven concurreert met de privémarkt om kwaliteitsvolle koten te kunnen blijven voorzien. De containerkoten zijn een tijdelijke oplossing, maar pakken het probleem niet structureel aan. De vraag is nog maar of dat de juiste aanpak is, al zijn de studenten in de de tuinkamers hoe dan ook erg tevreden. ☺

Kotentekort?

Het ergste moet nog komen

Tussen nu en 2030 zou het aantal studenten in Vlaanderen stijgen met 31% procent, stelt een studie van vastgoedadviseur Stadim. Dit jaar was de Leuvense kotenmarkt al krap, de toekomst oogt somber.

door [Simon Tibo](#)

In 2020 bracht vastgoedadviseur Stadim samen met Diggit Student Life een studie uit over de Belgische kotenmarkt. Een van de meest opzienbarende conclusies: op basis van de demografie en de toename van buitenlandse studenten zijn er tegen 2030 95.000 extra koten nodig in België.

Dat cijfer is zorgwekkend, zeker aangezien in Leuven nu al het idee van een kotentekort leeft. Bij zowel Kotweb als Xior is alles al verhuurd, veel vroeger dan andere jaren. Er komen ook dagelijks nog nieuwe aanvragen binnen. Volgens Sandra Aznar van Xior is er dus wel degelijk sprake van een kotentekort in Leuven dit jaar.

Containerkoten

Ook directeur Studentenvoorzieningen van de KU Leuven Ann Gaublomme erkent dat er dit jaar een kotentekort is: 'Het is op dit moment zeker juist om te stellen dat er in Leuven zo goed als geen aanbod meer is.' Over hoe groot dat tekort zou zijn, heeft niemand precieze cijfers.

Aan de wortel van het probleem dit jaar ligt wellicht de coronacrisis: studenten willen na twee jaar thuiszitten ten volle beleven wat het is om student te zijn en daar hoort ook een kot bij. Daarnaast is er, eveneens door COVID-19, een accumulatie van Erasmusstudenten en studenten die nog niet meteen de arbeidsmarkt opgaan en een jaartje verder studeren.

'Kijk, zie jij ze, de studenten die doelloos rondlopen op zoek naar een dak? Jij ziet ze niet, ik zie ze niet'

[Wim Desmet](#), algemeen beheerder KU Leuven

Volgens Wim Desmet, algemeen beheerder van de KU Leuven, heeft de universiteit voldoende geanticipeerd op dat corona-effect. Er zijn oplossingen zoals containerkoten – in KU Leuven-terminologie: 'mobiele studentenkamers' – of de tijdelijke huur van La Foresta, het Iers college en het Guido Gezellehuis.

Van een tekort wil Desmet dan ook niet spreken: 'Kijk, zie jij ze, de studenten die doelloos rondlopen op zoek naar een dak? Jij ziet ze niet, ik zie ze niet.' De piekopvang is volgens hem voorzien en de kotenmarkt zou in balans zijn.

Wallonië staat verder

De grootste slachtoffers van de kotenkrapte zijn internationale studenten. Zij komen later aan in België om tot de vaststelling te komen dat er amper nog koten vrij zijn. Ook bij Kotweb zijn de meeste aanvragen die nu nog binnenkomen van internationale studenten.

In Wallonië hebben verhuurders van studentenkoten een vergunning nodig, dat is in Vlaanderen nog niet het geval

Bij een kotenkrapte spreekt het tevens voor zich, zo zegt Frederik Boumans van Stadim, dat er voor huisjesmelkers meer kansen liggen. Gaublomme zegt wel dat er op dit moment geen indicatoren zijn van meer misbruik, maar volgens Boumans staat er ook gewoonweg nog geen systeem op punt om de koten in Vlaanderen te monitoren. Men weet dus niet waar precies de uitwonende studenten zitten.

Er zullen altijd uitbuiters tussen de mazen van het net glippen. In Wallonië staan ze hier wel al verder in: daar hebben verhuurders een vergunning nodig om te mogen verhuren aan studenten, zo vertelt Boumans. In Leuven bestaat enkel het Kotlabel.

Kwantitatief en kwalitatief tekort

In een ideaal scenario staat 1 tot 1,5% van de koten vrij, zei toenmalig hoofd van de Huisvestingsdienst Ludo Clonen vier jaar geleden aan *Veto*. Op die manier worden verhuurders gedwongen om slechte koten in orde te brengen.

Gevraagd of dat nu het geval is, wil Wim Desmet niet van het cijfer weten. De redenering gaat niet op volgens hem. Tevens kunnen ze niet antwoorden op die vraag, omdat de universiteit geen toegang heeft tot de bezettingsgraad van de privémarkt.

'We zitten in Vlaanderen in 2021 op een historisch dieptepunt wat betreft 17-24 jarigen'

[David de Smalen](#), Centrum voor Sociologisch onderzoek

'Wij kijken naar de realiteit en proberen vraag en aanbod met elkaar in balans te brengen. Onze inschatting is dat dit momenteel het geval is en we zullen proberen dat te behouden', zo stelt Desmet. Boumans wijst echter wel op het verschil tussen een kwantitatief en een kwalitatief tekort: 'Niet alle koten zijn kwalitatief in orde om te verhuren, al gebeurt het soms wel.'

Babyboom

Wat brengt de toekomst dan? Het staat buiten kijf dat er kwalitatieve koten moeten bijkomen. Van die 95.000 koten die er voor 2030 moeten bijkomen voor heel België zal Leuven er wellicht aardig wat moeten leveren. Het is nu al de vierde grootste studentenstad en nergens anders zit er een groter aandeel van de studenten op kot: 80%. In de gemiddelde Belgische universiteitsstad is dat 40%.

70.000 van de 95.000 benodigde koten zouden te wijten zijn aan de verwachte aangroei van internationale studenten – internationale studenten zijn dan ook per definitie kotstudenten. Voor het overige zouden 25.000 extra koten nodig zijn voor binnenlandse studenten.

Die laatste zullen nodig zijn omwille van de demografische groei van studenten. David de Smalen, lid van het Centrum voor Sociologisch onderzoek aan de KU Leuven, bevestigt: 'We zien dat we

in Vlaanderen in 2021 op een historisch dieptepunt zitten wat betreft 17-24 jarigen. Dit deel van de bevolking zal de volgende jaren stijgen als we kijken naar de huidige hoeveelheid 12-16 jarigen.'

De stad heeft nu al een 500-tal vergunningen goedgekeurd voor nieuwe koten

Desmet beaamt dat de KU Leuven anticipeert op de piek die er zit aan te komen in studentenaantallen – in de mate waarop er geanticipeerd kan worden. Er is ook iemand aangesteld om de kamermarkt te koppelen aan de stijgende cijfers, inschattingen te maken en als liaison met de stad mee naar concrete oplossingen en bijkomende capaciteit te zoeken.

Bij dat cijfer van 95.000 moeten volgens hem wel voldoende nuances geplaatst worden: 'Je hebt studies en getallen, maar die zijn indicatief. Dit is geen hogere wiskunde', aldus Desmet.

Naar Nederlandse taferelen?

Of het er nu 90.000 of 100.000 zullen zijn, dat de vraag zal toenemen is duidelijk. Maar hoe zit aan het aan de aanbodzijde? Directeur Studentenvoorzieningen Gaublomme weet te vertellen dat de stad nu al een 500-tal vergunningen heeft goedgekeurd voor nieuwe koten.

Zelfs in de meest gunstige scenario's zijn er in 2024 in Nederland 50.000 koten tekort

Bij de opening van het academiejaar sprak de rector ook de ambitie uit om de komende jaren nog zo'n 3.000 koten bij te bouwen. Een einddatum gaf hij niet mee. Desmet verwijst verder naar nog bijkomende plannen voor nieuwe koten, maar niemand weet concreet welke projecten er dan nog zitten aan te komen en wanneer die te verwachten zijn. In sommige gevallen ook omdat het vertrouwelijke informatie betreft.

Zullen die inspanningen genoeg zijn? Dat kan niemand met zekerheid zeggen. In buurland Nederland waren er vorig jaar al 22.000 koten te weinig. De verwachting is dat er daar in 2024 zelfs in de meest gunstige scenario's al 50.000 koten tekort zullen zijn.

Nederland toont nu al wat voor somber toekomstbeeld een kotentekort kan opmaken. Verhuurders zijn er oppermachtig en buiten die machtspositie ook uit. Studenten die er geen kot vinden verblijven er wel eens in een Airbnb of op een camping, of pendelen uren per dag. Soms wordt er zelfs om seks gevraagd in ruil voor een kamer, zo schrijft de *Observant*.

Op kot in de randgemeentes

Waar ligt de oplossing dan? Het is een vraag die vooral nog meer vragen oproept. 'De stad waakt erover dat er geen oververzadiging van studenten in bepaalde wijken ontstaat', zegt Leuvense schepen voor Ruimtelijk Beleid Carl Devlies (CD&V). Het is dus maar zozeer de vraag of er in de binnenstad van Leuven koten kunnen blijven bijkomen telkens wanneer er een tekort dreigt.

'Hoger bouwen is hierbij een optie die toelaat om de footprint te verkleinen en groen te behouden'

[Carl Devlies](#), Leuvense schepen voor Ruimtelijk Beleid

Mogelijk ligt de oplossing in residenties buiten de binnenstad. Desmet haalt het voorbeeld van La Foresta aan: "U zegt dat is ver, maar is het té ver? Op een internationale schaal is dat niet ver." La Foresta ligt op ongeveer drie kwartier met fiets of openbaar vervoer van de binnenstad. In de toekomst zouden meer residenties verder van Leuven-centrum een mogelijkheid kunnen zijn.

Dat is een oplossing aan de aanbodzijde, maar ook aan de vraagzijde zijn er wel wat kritische bedenkingen te maken. Is het bijvoorbeeld nog verantwoord om zo sterk in te zetten op internationale studenten als de kans reëel is dat ze hier geen kot vinden? Zoals aangehaald: in het rapport van Stadim is driekwart van de nood aan extra koten te wijten aan internationale studenten.

'Op kot gaan': een narratief uit het verleden?

Tot slot moet misschien het huidige studeermodel in vraag gesteld worden: moeten studenten nog massaal op kot gaan? Tegenwoordig zijn er ook andere alternatieven zoals thuisonderwijs, dat ook in Nederland deel uitmaakt van de oplossing van het kotentekort.☺

't Kofschip is aan het zinken

De jeugd leest niet meer en onze vaardigheid om langere teksten te lezen en te verwerken neemt af. Dat heeft een impact op het aantal studenten in universitaire taalopleidingen.

door [Liese Aerts](#)

Geletterdheid en taalbeheersing bij jongeren dalen, aldus het Vlaams Talenplatform. Dat is onder meer te wijten aan het slinkende aantal taalstudenten.

Het Vlaams Talenplatform schrijft dit tekort deels toe aan een gebrek aan een sterke taalrichting in de derde graad van het middelbaar onderwijs en aan een imago probleem van taalrichtingen in het algemeen.

'De moderne talen zijn vaak een tweede luik van een secundaire derde graad'

[Inge Arteel](#), hoofddocent Duitse Letterkunde VUB

'Het is wel een feit dat het aanbod in het secundair onderwijs veel mogelijkheden biedt aan STEM-scholieren en minder stevige mogelijkheden biedt aan jongeren met een sterk taalprofiel. De moderne talen zijn vaak een tweede luik van een secundaire derde graad', zegt Inge Arteel, hoofddocent Duitse Letterkunde aan de VUB.

Er is geen richting in de derde graad van het secundair onderwijs voor leerlingen die hun pad bij de moderne talen willen voortzetten. Als ze geen klassieke taal hebben gekozen, kunnen ze niet anders dan talen combineren met iets anders, zoals economie of wetenschappen. Voor het Vlaams Talenplatform is dat zeker een pijnpunt.

Een te brede opleiding

Het Vlaams Talenplatform is opgericht door docenten aan de KU Leuven, VUB, UGent en UA Antwerpen. Zij sloegen de handen in elkaar om de dalende instroom in de taalrichtingen en de afnemende taalvaardigheid bij de jeugd een halt toe te roepen.

De taalopleidingen lijden ook aan een imago probleem. In het hoger onderwijs bieden de taalrichtingen veel toekomstmogelijkheden en

dat is verwarrend en soms een afknapper voor toekomstige studenten. Er is niet altijd een recht pad naar een carrière zoals bij andere studies.

Liesbet Heyvaert, kersverse decaan van de faculteit Letteren aan de KU Leuven, licht toe: 'Jongeren vragen zich soms af, "Wat kan je ermee doen?" Ze zien niet altijd de beroepspaden die kunnen volgen op taalopleidingen: het is een brede opleiding en dat wordt soms als een zwakte gepercipieerd.'

Dat gebrek aan een lineaire weg naar een baan werkt ook in hun nadeel als het aankomt op financiële steun van de overheid. 'De studies die in de perceptie van de studenten niet leiden tot een zekere job op de arbeidsmarkt komen ook onder druk te staan van besparingen', zegt Arteel.

Het (Talen)plan voor de toekomst

'De groep die we nu aantrekken is te klein om tegemoet te komen aan de noden die er nu zijn, alleen al bij onderwijs', zegt Heyvaert. Dat zien we ook in de cijfers. Er is een duidelijke afname van het aantal studenten in de universitaire taalrichtingen gedurende de voorbije tien jaren.

Er is niet altijd een recht pad naar een carrière zoals bij andere studies.

Valt daar nu nog iets aan te doen? Het Vlaams Talenplatform denkt van wel. Ze werken op dit moment onder andere aan kennisvergaring bij leerkrachten om uit te zoeken hoe ze sterke taallearlingen terug in de taalopleidingen kunnen krijgen.

Maar ook willen ze een verbetering in hoe men taalrichtingen ziet. Arteel hoopt op hulp uit een andere hoek. 'Het zou helpen als BV's, journalisten en politici die van opleiding taal- of letterkundige of vertaler-tolk zijn, zich als dusdanig willen outen en als ambassadeur van hun opleiding willen optreden.'

© Toon Schauvliege

Studentenraad aast op meer eerstejaars

Na een onrustige zomer kan de Studentenraad KU Leuven terug op adem komen. Op 1 oktober hebben ze zes nieuwe kandidaten verkozen en staat Stura nu met tien leden.

door [Alon Nudler](#)

Voor Stura dreigde een stevig onderbemanningsprobleem, mocht het niet voor de recentste verkiezingen zijn geweest: Stura telt nu een tienkoppige ploeg. Dat komt nog steeds magertjes uit, maar het is al beter dan de situatie voorheen.

De komende weken wordt er vooral gefocust op de inwerking van de nieuwe leden en op het vastleggen van goede werkpraktijken in het bestuur. Daarna zullen ze hoogstwaarschijnlijk een tweede wervingscampagne op touw zetten om de vele resterende posities in te vullen.

De 'nachtwaker'-aanpak

Pepijn Nollet, voorzitter van Stura, gaf al aan in *Veto's* laatste gesprek met hem dat het bestuur van dit jaar een minder intensieve aanpak zou hanteren om burn-outs te voorkomen. 'Vooral de grotere mandaten hebben we losgetrokken om de takenpakketten beter te verdelen', weidt Nollet deze week verder uit. 'Daardoor zorgen wij ervoor dat iedereen een kleiner aantal kerntaken bekommt.'

'Met één of twee vergaderingen in een semester blijf je helaas niet voldoende op de hoogte'

[Pepijn Nollet](#), voorzitter Stura

Stura laat geen dossiers vallen. Wel hebben ze een rangschikking gemaakt van welke de 'high-impact'- en welke de 'low-priority'-problemen en -vergaderingen zijn op dit moment. Waar ze een lage prioriteit aan hebben gegeven, zal Stura proberen om een waakzame nachtwakersaanpak te hanteren.

'We houden de agenda goed in het oog, en als we iets belangrijk vinden, maken we daar tijd en personeel beschikbaar voor', aldus Nollet. Als student moet je dit jaar de prioritering in dossiers door de individuele studentenvertegenwoordigers meer dan ooit vertrouwen. Dit kan problematisch zijn en dat geeft Nollet ook toe.

'Met één of twee vergaderingen in een semester blijf je helaas niet voldoende op de hoogte', reflecteert Nollet. 'Op dit moment is ICTS een van de dossiers die we aan een toegewijde nachtwachter zullen overdragen, maar het zou beter zijn als we iemand voor die posities zouden kunnen vinden.'

Aantrekkingskracht

'Ons hoofddoel bij deze campagne is om Stura meer herkenbaar en "likable" voor te stellen.' De KU Leuven zelf heeft ook aangekondigd dat zij daarbij kan helpen: studentenvertegenwoordiging is tenslotte ook voor haar belangrijk.

'Leden voor de Academische Raad, de Onderwijsraad en de Raad van Bestuur zijn nog steeds nodig'

[Pepijn Nollet](#), voorzitter Stura

Verder is er de intentie om een sterke link te maken tussen klachten die studenten tijdens de pandemie hadden, en de onderbanning bij Stura, en studenten daardoor te inspireren tot ac-

tie: 'Als we te weinig mensen hebben om die input te verwerken, kunnen wij daar weinig aan doen.'

'Leden voor de Academische Raad, de Onderwijsraad en de Raad van Bestuur zijn nog steeds nodig', benadrukt Nollet herhaaldelijk. Nollet verkiest ook meer eerstejaars binnen Stura.

'Stura zit traditioneel vol met masterstudenten en derdejaars studenten', vertelt Nollet. 'Het probleem daarvan is dat ieder jaar het volledige bestuur verandert.' Eerstejaars kunnen een groter gevoel van continuïteit geven, aangezien kandidaten die herhaaldelijk meedoen van jaar tot jaar een ruggengraat kunnen vormen.

'De hoop is dat studenten met een simpele opdracht beginnen, hun contacten binnen Stura en andere organen versterken en als gevolg daarvan door willen stromen naar andere functies binnen het bestuur.' Er is dus momenteel veel hoop en optimisme te horen bij Stura, en ze denken kritisch over wat wel en niet werkt. ☺

© Elise Nizette

Tegenvallende resultaten op verplichte ijkingsstoetsen

De ijkingsstoetsen van burgerlijk ingenieur, ingenieur-architect en Diergeneeskunde kennen dit jaar slechtere scores. Onder andere COVID-19 heeft daar mogelijk een hand in gehad.

door [Anna Neyens](#) en [Elien Stouten](#)

'Het resultaat was minder gunstig', stelt Bart Tambuyzer, verantwoordelijke ijkingsstoets Diergeneeskunde aan de UAntwerpen, over de Vlaanderenbrede ijkingsproef van zijn discipline. 'We constateren een daling van de algemene score: over de onderdelen heen zijn er minder geslaagden.'

Ook Tinne De Laet, verantwoordelijke ijkingsstoetsen aan de KU Leuven, rapporteert dit jaar tegenvallende resultaten op de ijkingsstoets burgerlijk ingenieur en ingenieur-architect.

Eén mogelijke verklaringspiste van de lage scores is de pandemie en haar impact op het secundair onderwijs. Kristof De Witte, onderwijs econoom aan de KU Leuven, licht toe: 'We mogen de resultaten zeker niet zomaar beschrijven als "gewoon maar een dipje".'

Leervertraging in het secundair onderwijs

De Wittes onderzoek focust op de leervertraging bij kinderen uit het zesde leerjaar, maar de verwante literatuur beperkt zich niet enkel tot het lager onderwijs: in het Italiaanse secundair onderwijs is een leervertraging vastgesteld, terwijl de voordien stijgende leerprestaties in Australië een halt zijn toegeroepen tijdens de pandemie.

Vooral empirische resultaten wijzen in de richting van leervertraging, stelt De Witte: 'Als je bijvoorbeeld kijkt naar langdurige schoolsluitingen in Wallonië en Argentinië door lerarenstakingen, zie je dat die effecten heel lang doorwerken, ook op participatie in het hoger onderwijs.'

'We moeten wachten op de PISA-testen'

[Kristof De Witte](#), *onderwijs econoom KU Leuven*

'Er is weinig evidentie dat deze leervertraging tijdelijk en weg te werken zou zijn. Leervertraging kan accumuleren, als je geen zomerscholen of bijspijkercurssussen hebt', waarschuwt De Witte.

De Laet valt hem bij. 'Er kan een corona-impact zijn geweest. Een aantal topics worden minder goed beheerst dan anders.' Met veel zekerheid kan er echter nog niet gesproken worden. Zo geeft De Witte mee dat er nog geen data voor het Vlaamse secundair onderwijs beschikbaar zijn: 'We moeten wachten op de PISA-testen.' Programme for

International Student Assessment (PISA)-testen worden internationaal gebruikt en toetsen 15-jarigen op hun kennis van verschillende vakken.

Ook Tambuyzer is voorzichtig: 'De resultaten van de ijkingsstoetsen die nu zijn afgelegd kunnen nog niet gekoppeld worden aan de studieresultaten. Pas nadat één jaar verlopen is kunnen we goed analyseren wat er met deze studenten aan de hand is.'

De vooropleiding als verklaring

Tambuyzer schuift een andere mogelijke verklaring van de tegenvallende resultaten naar voren: de heterogene instroom, zowel vanuit binnen- als buitenland. Zo mogen Nederlandse scholieren bijvoorbeeld zelf beslissen of ze fysica en wiskunde opnemen in hun vakkenpakket. Diergeneeskunde steunt echter op zulke vakken, waardoor die studenten onvoldoende zijn voorbereid.

'Als ze tegenvalt zullen studenten zich niet per se minder inschrijven'

[Bart Tambuyzer](#), *verantwoordelijke ijkingsstoets Diergeneeskunde UAntwerpen*

'Ook Vlaamse studenten komen niet altijd uit de meest geschikte vooropleiding', voegt Tambuyzer toe. De Laet vult aan: 'Als de ijkingsstoets slecht is en je hebt bovendien het middelbaar al moeite gehad met wiskunde en de klassenraad was ook voorzichtig in haar advies, dan manen we aan om toch na te denken over je keuze.'

Motivatie zou ook een verklaring kunnen bieden voor de slechtere scores, aldus De Laet: 'Ik kan me echt wel voorstellen dat, als je zo'n moeilijke periode achter de rug hebt, je niet de motivatie kan opbrengen om op die dag (*van de afname van de ijkingsstoets, red.*) of in de voorbereiding het beste van jezelf te geven.'

Sommige studenten hechten niet veel waarde aan de ijkingsstoets. 'Als ze tegenvalt zullen studenten zich niet per se minder geneigd zijn om zich in te schrijven', licht Tambuyzer toe. Hij hoopt dat studenten met een tegenvallende score hiermee actief aan de slag gaan en zich bijspijken tijdens de opleiding.

De Laet voegt daaraan toe: 'Hoewel de kwaliteitscommissie elk jaar de ijkingsstoetsen beoordeelt, kan het voorvallen dat de toets toch moeilijker is geweest dan ingeschat. De ijkingsstoets mocht door corona maar drie uren duren in plaats van vier. Daardoor werden er minder vragen gesteld. De impact van één vraag die moeilijker is dan vooraf ingeschat is dan groter.'

De hand in eigen boezem steken

De tegenvallende resultaten baren schrik. Tegelijkertijd zetten ze des te meer aan tot actie. De Laet wil ervoor zorgen dat de studenten die de talenten hebben, daadwerkelijk succesvol zijn in hun universitaire opleiding.

'De universiteit is geen ivoren toren, waarin wij kunnen zeggen "Wij zijn de standaard"'

[Tine De Laet](#), *verantwoordelijke ijkingsstoets Ingenieurswetenschappen KU Leuven*

'Dat bekom je niet door de kloof (*tussen het secundair en hoger onderwijs, red.*) te vergroten, maar door bruggen te bouwen.' De universiteit moet haar eigen werking in vraag durven te stellen. 'De universiteit is geen ivoren toren, waarin wij kunnen zeggen "Wij zijn de standaard"', stelt De Laet.

De Laet wijst dan ook niet de beschuldigende vinger naar de beginnende studenten, maar wil de hand in eigen boezem steken: 'In het hoger onderwijs moeten we vooral ook eens naar onszelf kijken en zeggen "Wat zouden wij kunnen doen om leerkrachten in het secundair onderwijs beter te ondersteunen en om beter op de hoogte te zijn van de feitelijke startcompetenties van de leerlingen die instromen?"'

Concreet speelt haar faculteit in op die vragen door workshops te organiseren voor eerstejaarsdocenten over de leerplannen, en voor leerkrachten over de werking en inhoud van de ijkingsstoetsen. Op basis hiervan kunnen de leraren hun scholieren goede informatie en een goede voorbereiding bieden op die toetsen. 'Wij merken dat zij die elementen binnenbrengen in hun lessen', vertelt De Laet.

De taak van de KU Leuven

Eerstejaarsstudenten van de faculteit Diergeneeskunde aan de UAntwerpen krijgen extra monitoraatsessies. 'De aantallen die bij ons ingeschreven zijn voor het overbruggingsonderwijs zijn duidelijk toegenomen', duidt Tambuyzer.

'Als je dus minder kunt en kent als student, is het ook aan de KU Leuven om daar vanaf de start iets aan te doen'

[Kristof De Witte](#), *onderwijs econoom KU Leuven*

De Witte richt zich tot de KU Leuven: 'Wij leveren waardevolle diploma's af en staan hoog in de ranglijsten. Als je dus minder kunt en kent als student, is het ook aan de KU Leuven om daar vanaf de start iets aan te doen. Zeker als je ook een inclusieve universiteit wil zijn; weten we dat corona juist die groep meer heeft benadeeld.' De middelen en ruimte voor zo'n beleid heeft de KU Leuven, volgens De Witte.

We moeten kijken naar een echte hervorming van het onderwijs om die dalende PISA-cijfers in ons stelsel tegen te gaan. Leraren hebben nu alle toeters en bellen van digitale technologie leren kennen en zien er ook de voordelen van in. 'Daar zit veel potentieel in', besluit De Witte.Ⓢ

Onderwijs kort

door [Elien Stouten](#)

'Faculteit Rechtsgeleerdheid' is niet meer

De faculteit Rechtsgeleerdheid wil voortaan door het leven gaan als de faculteit Rechtsgeleerdheid en Criminologische Wetenschappen, aldus een unanieme stemming van de faculteitsraad op 1 oktober. Voor wie dit een hele mond vol is: wees getroost, onofficieel is de afkorting 'FRC' al in gebruik. Daarmee wordt het noemenswaardige aandeel criminologen in spe herkend: meer dan een derde van de eerstejaarsstudenten is een student Criminologische Wetenschappen. Ook maken criminologen 30% van het postdocbestand uit aan de faculteit en nemen zij 34% van de overheidsprojecten op zich. De naamsverandering moet nog goedgekeurd worden op de Academische Raad.

Liesbet Heyvaert aan het roer van Letteren

Liesbet Heyvaert, voormalig vicedecaan Onderwijs, heeft op 8 oktober de decaansverkiezing van faculteit Letteren gewonnen met 57% van Nadia Lie, professor Latijns-Amerikaanse cultuur. Voor het eerst in de geschiedenis van faculteit Letteren staat er zodoende een vrouw aan het roer. Hoewel Lie het onderspit delfde in totaal en bij de personeelsleden, wist ze wel nipt de studentenstem binnen te slepen met 54%. Heyvaerts mandaat, begonnen op de dag van haar overwinning, zal vijf jaren beslaan en eindigen op 31 juli 2026.

Corona komt de student duur te staan

Student zijn is duurder geworden, aldus onderzoeksgroep Centrum voor budgetadvies en -onderzoek (CEBUD) aan Thomas More. De studiekosten, alle kosten verbonden aan de opleiding zelf of de benodigdheden daartoe, zijn niet de boosdoeners; het zijn de leefkosten die door drukken op de factuur, en daar heeft COVID-19 een hand in.

De energieprijzen zijn toegenomen, na een daling in 2020 te wijten aan corona, maar ook het openbaar vervoer kent prijsstijgingen, vooral bij de NMBS. Daarnaast zijn studenten gemiddeld 10 euro kwijt aan handgel, mondmaskers, enz., samengevat onder de noemer 'het coronasupplement'. Voor een kotstudent komen de totale kosten gemiddeld op 14.103 euro uit, wat 197 euro duurder is dan vorig jaar. Een pendelstudent kost in totaal 'slechts' 9.331 euro, maar betaalt dit jaar ook 86 euro meer dan vorig jaar.Ⓢ

Een hevig debat is niet per se een vruchtbaar debat

door Basil Claeys

Het volstaat niet elk woord van tegenwoord te voorzien om een goede opinieschrijver te zijn.

'Du choc des idées jaillit la lumière' moet de zeventiende-eeuwse polemist Nicolas Boileau ooit gezegd hebben. Een vruchtbaar publiek debat is volgens de polemist een 'botsing der meningen', waar hopelijk ooit een soort waarheid uit voortkomt. Ook in het Nederlands wordt die *choc* geapprecieerd. Ons democratisch systeem heet liefkozend 'het georganiseerde meningsverschil'. Laat de meningen maar botsen!

Een goed opiniestuk is dan een vurig pleidooi voor of tegen een bepaald standpunt, gedreven door een flinke dosis verontwaardiging en eventueel opgesmukt met een chique zeventiende-eeuwse Frans citaat. Maar een botsing van ideeën leidt niet per se tot een gezamenlijke verlichting. Als beide zijden van een discussie in de loopgraven zitten is er weinig ruimte voor een echt gesprek.

Het is modieus om te pleiten voor een open dialoog, als dam tegen polarisering en zelfcensuur. Rector Luc Sels heeft het in zijn openingspeech over het belang van een 'open, meerstemmig gesprek vanuit meerdere perspectieven'. Het sleutelbegrip voor hem is 'vrijheid van meningsuiting'. Hij vermeldt zo'n 32 keer het 'debat', dat hij gebald definieert als 'woord en wederwoord'.

Natuurlijk is een open dialoog waardevol. Maar het volstaat niet om meningen te laten botsen. Dat een debat 'vrij' is maakt het nog niet

kwaliteitsvol. Even pertinent als de vraag of iets nog gezegd mag worden is *wanneer* het gezegd wordt. Het kan zijn dat Sels heel wat goede punten maakt in zijn openingspeech, maar was het wel nodig om net nu de zogezegde *cancel culture* te hekelen, terwijl Jürgen Conings begin dit jaar nog het leven van Marc van Ranst dreigde te *cancel*en?

Wie bij het lezen van de titel al in het harnas is gejaagd, is na lectuur niet ontwapend

Naast het *wat* en het *wanneer* van een opiniestuk, speelt ook het *wie* een kritieke rol. Het eerste opiniestuk dat *Veto* dit academiejaar op haar website zette was een reactie op Sels van UNDIVIDED, een laaiende kritiek op een aantal uitspraken van de rector en het bredere diversiteitsbeleid van KU Leuven. Het tegenwoord van UNDIVIDED is belangrijk, maar echt verrassen doet de tekst niet. De lezer van het stuk weet vooraf al ruwweg wat er verkondigd zal worden. Wie bij het lezen van de titel al in het harnas is gejaagd, is na lectuur niet ontwapend.

Oprechte verontwaardiging verantwoordt soms het neerpennen van de eigen naakte mening, om iemand van antwoord te dienen. Ook polemiek hoort thuis in een kwaliteitskrant.

Sommige standpunten – over bijvoorbeeld antiracisme en discriminatie – moeten nu eenmaal vaak herhaald worden.

Maar opiniestukken zijn pas vormend voor de lezer als ze die écht aan het denken zetten. Er is nood aan stukken die een bres slaan in de wereldbeelden van lezers, en ze niet enkel bevestigen of net verder dichttimmeren. De tweewekelijkse papieren *Veto* is daarvoor de geschikte plaats.

In *The Enigma of Reason* populariseren de cognitieve wetenschappers Dan Sperber en Hugo Mercier de theorie dat de menselijke rede oorspronkelijk vooral diende om een reeds gevormd standpunt van argumenten te voorzien, als legitimering tegenover derden. Dat impliceert dat we vaak niet verder kijken dan het eigen gelijk. Toch kunnen we niet op ons eentje redeneren, want de rede dient fundamenteel een sociaal doel. We zijn gevoelig voor de meningen van anderen, maar staan er daarom niet altijd voor open. Opiniestukken kunnen ons helpen dat eigen gelijk te doorbreken.

Ergens heeft Boileau dus een punt. De mens is niet in staat om op zichzelf het licht te zien. We moeten in debat gaan en woord van tegenwoord voorzien. Maar als meningen enkel de hele tijd botsen, sluiten de geesten zich evengoed. En dan wordt alles donker.☹

DOSSIER ERASMUS

Desiderius Erasmus is 555 jaar geleden geboren. Om dat jubileum te vieren schijnen we ons kritische licht op het Erasmusprogramma (en omdat dat geen aanleiding nodig heeft om razend relevant te zijn).

Op Erasmus in een écht andere bubbel

Het Erasmusproject doet wat het belooft: enriching lives, opening minds. Maar de focus ligt te veel op de verbinding tussen Erasmussers, zonder oog voor een echte lokale connectie.

door Arno Faggio Del Giglio

Terwijl de buitenlandse student zich voorbereidt om ondergedompeld te worden in een rijkelijk gevuld bad van kennis en cultuur, om een nieuwe taal te leren en om locals te leren kennen, schieten de faciliteiten tekort. De structurele organisatie van uitwisselingsprojecten focust zich vooral op de verbinding tussen de Erasmusstudenten, maar de drempel voor een echte lokale connectie ligt vaak te hoog.

Een buitenlandse ervaring is voor iedere student een verrijking. Zowel op academisch als op persoonlijk vlak leer je, groei je en rijpt je geest. Taal en cultuur spelen een belangrijke rol tijdens een uitwisselingsproject. Met Engels kan je natuurlijk op veel plekken overleven, maar om echt te leven met de locals moet je hun taal spreken. Taalkundigen opperen vaak dat de taal die je gebruikt je wereldbeeld en denkpatronen bepaalt. De kleine nuances en grote verschillen die de prachtige diversiteit aan talen te bieden heeft, leren je veel over iemands cultuurbeleving.

Met Engels kan je natuurlijk op veel plekken overleven, maar om echt te leven met de locals moet je hun taal spreken

De kritische vraag die het Erasmusproject doet rijzen is niet of de buitenlandse student een lokale connectie mist, maar waarom. Muziek, kunst, literatuur en consorten hebben weinig te maken met waar je heengaat, wel met de taal waarin ze mensen met elkaar verbinden. Taal is het bindmiddel van culturen en gemeenschappen, ze gaat verder dan landsgrenzen en ze is bovenal toegankelijk voor bijna iedereen. Het Engels als lingua franca is slechts een joker die het functioneren mogelijk maakt, maar de cultuur links laat liggen.

Door enkel contact te hebben met andere uitwisselingsstudenten leer je veel over elkaars leefwereld. Maar de common ground, de gaststad waar je je bevindt, valt terug naar de achtergrond. De écht interculturele, Europese dimensie

van het uitwisselingsproject gaat grotendeels verloren.

De universiteiten doen in ieder geval hun duit in het zakje om het verblijf van nieuwe Erasmussers te faciliteren: ze organiseren kennismakingsmomenten, er wordt een buddy-programma op poten gezet en in verschillende ontmoetingscentra kunnen internationale studenten terecht om elkaar te ontmoeten. De student voelt zich welkom aan de gastuniversiteit, maar de nadruk op een lokale connectie blijft uit.

De student voelt zich welkom aan de gastuniversiteit, maar de nadruk op een lokale connectie blijft uit

Natuurlijk is het niet evident om op enkele maanden tijd een vreemde taal onder de knie te krijgen. Bovendien doemt uit die noodzaak voor taalbeheersing een onvermijdelijk nulpunt op: het moment waarop je een taal begint te leren. Daarom zou het Erasmusproject moeten inzetten op uitwisselingen die langer dan pakweg vijf maanden duren en ook op intensief en inclusief taalonderwijs. Het ontbreekt de Erasmusstudent niet aan wil: het knellende schoentje is de structuur van het uitwisselingsproject.

De vriendschappen die internationale studenten smeden, zijn ongetwijfeld verrijkend – misschien wel voor het leven. Maar de lokale beleving is minstens even belangrijk. Dit is geen pleidooi tegen het Engels, maar wel voor de lokale cultuur: ontdek hoe de mensen leven in je gaststad, wat hen bezighoudt, hoe ze denken en handelen.

Daarom een warme oproep: treed uit de klassieke Erasmusbubbel en trek erop uit in de wijde wereld van je gaststad. Leer de groenteboer kennen en ga meejoelen op een rapconcert, eet in een klein restaurantje en ga naar het theater. Laat de lokale cultuur je omarmen en zwelg in het arsenaal aan harmonieuze klanken die een onbekende taal verborgen houdt. Geniet van wat je nog niet zag en leer kennen wat je nog niet kende; je zal jezelf dankbaar zijn.☺

De mentale balans na studeren tijdens een pandemie

De Vlaamse Vereniging van Studenten presenteert binnenkort de resultaten van een bevraging naar mentaal welzijn uit 2020. Hoe is het intussen gesteld met de mentale gezondheid van de student?

door [Simen Verberckmoes](#) en [Jasper Snoeys](#)

Vorig academiejaar hield de Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) een bevraging naar het mentaal welzijn van studenten in Vlaanderen en Brussel. De VVS werkte daarvoor samen met het kabinet van Vlaams minister van Onderwijs Ben Weyts (N-VA) en professor Ronny Bruffaerts van de KU Leuven. In totaal vulden 16.000 studenten de bevraging in.

'Kijk naar het kotentekort op de huisvestingsmarkt: op een jaar tijd is dat niet weggewerkt. Dat is ook zo voor het mentaal welzijn'

[Julien De Wit](#), bestuurder Sociale Zaken en Diversiteit VVS

Op 12 oktober 2021 stelt de VVS de resultaten van de bevraging voor op de Conferentie Mentaal Welzijn van de Student. Ze zal ook beleidsadviezen geven en een campagne lanceren om het taboe rond mentaal welzijn te doorbreken

Veto zou de resultaten van de bevraging op voorhand krijgen, maar de VVS trok die belofte een week later in. Julien De Wit, bestuurder Sociale Zaken en Diversiteit bij de VVS, reageert kort: 'Er is afgesproken binnen het bestuur om pas op 12 oktober te communiceren.'

Opvallend: in februari 2021 verspreidde VVS al de eerste resultaten van de bevraging via een persbericht. Waarom communiceerde de VVS toen wel en nu niet meer op voorhand? Julien De Wit: 'Er is een wissel van bestuur geweest. Het vorige bestuur achtte het nodig om toch al een aantal resultaten van de bevraging kenbaar te maken; het huidige bestuur ziet het rapport en de cijfers niet los van het beleidsadvies.'

Bevraging uit 2020

De bevraging werd in oktober 2020 gelanceerd, maar toch zijn de cijfers volgens De Wit nog altijd relevant: 'Kijk naar het kotentekort op de huisvestingsmarkt: op een jaar tijd is dat niet weggewerkt. Dat is ook zo voor het mentaal welzijn.'

Ook Nina Van Eekert, postdoctoraal onderzoekster aan de Universiteit Antwerpen, nuanceert de kritiek op de relevantie van de cijfers: 'Zo werkt onderzoek nu eenmaal, er gaat een heel

onderzoeksproces vooraf aan publicatie en presentatie.' Professor psychiatrie aan de KU Leuven Inez Germeys betreurt evenwel deze zwakke plek: 'De cijfers zullen inderdaad niet meer overeenkomen met de huidige situatie.'

Wachttijd psychologen quasi weggevoerd

Karine Van Tricht, domeinverantwoordelijke Mentaal Welzijn aan de KU Leuven, stelt dat de coronacrisis een impact had op 75% van de KU Leuven-studenten. De studentenpsychologen van het Studentengezondheidscentrum stelden tijdens de lockdowns meer angststoornissen en suïcidedachten vast.

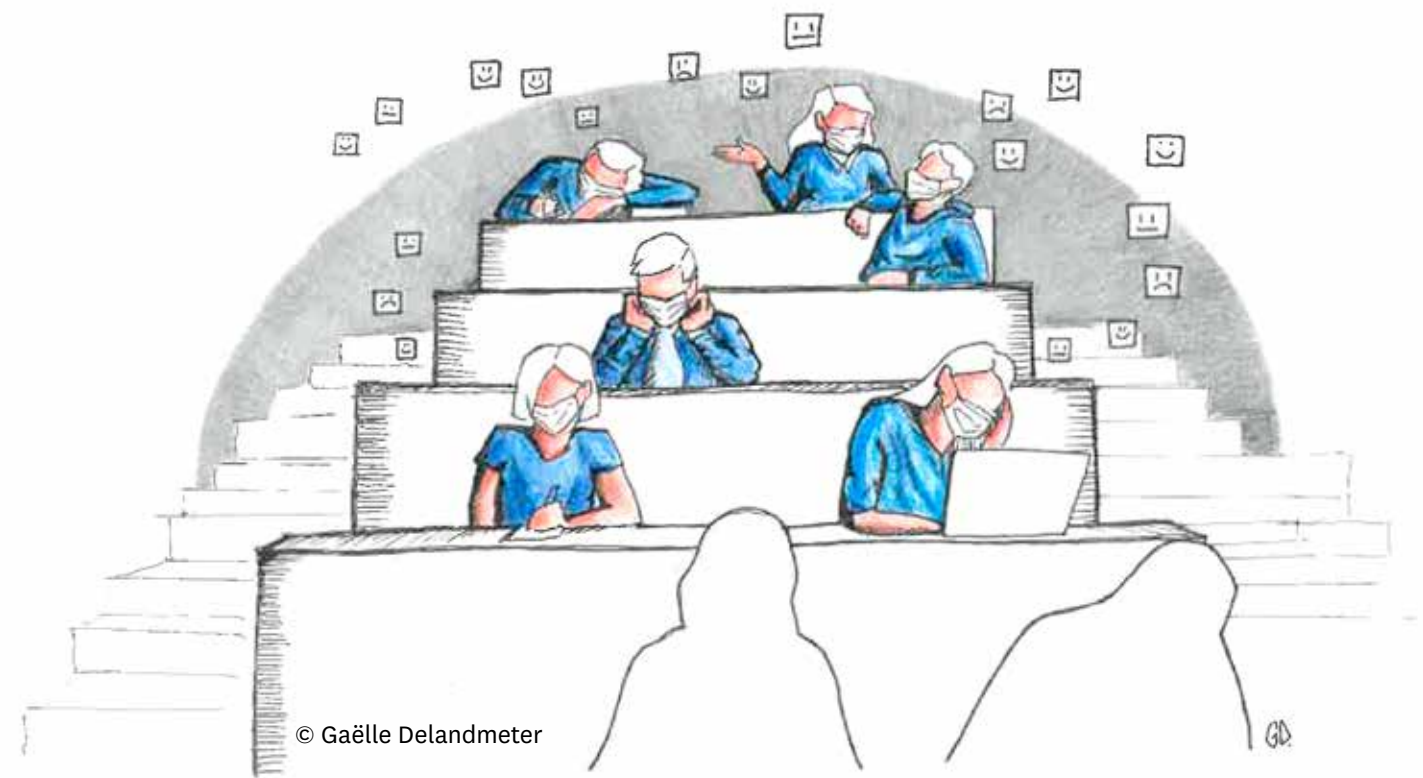
'Normaal zijn er piek- en dalperiodes, maar tijdens de coronacrisis werd het hier nooit meer rustig'

[Karine Van Tricht](#), domeinverantwoordelijke Mentaal Welzijn KU Leuven

Vorig academiejaar liep de wachttijd bij de studentenpsychologen op tot vier weken. 'Normaal zijn er piek- en dalperiodes, maar tijdens de coronacrisis werd het hier nooit meer rustig', vertelt Van Tricht. Om het aantal aanmeldingsgesprekken te kunnen verhogen, werden er extra psychologen ingezet.

De vraag rijst of die extra psychologen volstaan. Van Tricht: 'Wij hebben geen tijd om met onze duimen te draaien, maar het antwoord ligt niet per se in het uitbreiden van ons team. Een groter aanbod creëert ook een grotere vraag. We zetten vooral in op een nauwkeurige vraagverheldering en indicatiestelling van de studenten. Niet iedereen heeft nood aan individuele sessies bij een psychotherapeut.'

Op dit moment is de wachttijd volgens Van Tricht 'quasi weggewerkt'. De studentenpsychologen werken nu hybride met een combinatie van

© Gaëlle Delandmeter

face-to-face-gesprekken en e-health-tools. 'Zo kunnen wij studenten ook bereiken wanneer ze niet meer fysiek in Leuven verblijven', aldus Van Tricht.

Waakzaamheid

De start van het academiejaar viel in grote mate samen met het einde van veel beperkende maatregelen. 'We denken misschien iets te gemakkelijk dat we "back in business" zijn. Het risico bestaat dan dat we kwetsbare groepen uit het oog verliezen', benadrukt Germeys.

'Het is zo belangrijk om verbinding te zoeken met anderen'

[Nina Van Eekert](#), postdoctoraal onderzoeker UAntwerpen

Ze heeft het onder meer over studenten met psychologische problemen, met een slechte financiële situatie of studenten die weinig sociale contacten hebben. 'We hebben geen zicht op hoe groot die groep specifiek is, maar volgens mij gaat het om een substantiële groep. Ik denk dat zo'n 20 à 25% realistisch en zeker niet overdreven is.'

Er moet dus een zekere waakzaamheid aan de dag gelegd worden ten aanzien van die kwetsbare groepen. Niet enkel door de universiteiten of hogescholen, maar ook door de maatschappij in het algemeen. Van Eekert: 'Het is zo belangrijk om verbinding te zoeken met anderen.'

Net dat laatste is zo belangrijk voor studenten, beklemtoont Germeys: 'Het is belangrijk voor jongeren om los te komen van thuis, om een netwerk uit te bouwen en dat kan alleen door sociale contacten te leren uitbouwen.'

Studenten vaak de dupe

Ook het onderzoek van Van Eekert plaatst die kwetsbare groepen centraal. 'Er vallen twee tendensen op: in de eerste plaats natuurlijk de inperking van de vrijheid van sociale contacten. Je moest keuzes maken, waardoor studenten minder vrienden zagen. Er ontbrak vaak steun van peers, niet enkel op academisch, maar ook op emotioneel vlak. Dat gaf velen een gevoel van eenzaamheid.'

Een tweede punt was het totale gebrek aan perspectief. Van Eekert: 'Studenten vroegen zich af hoelang het nog zou duren.' Het gaf studenten het gevoel in een blokperiode zonder rustpunt te zitten, zo beweerde ze.

Bovendien voelden studenten zich ook vaak genegeerd door de overheden. 'Studenten haalden hier de persconferenties aan: er werd dan over de regels voor het onderwijs gesproken, maar niet over de universiteit. Daardoor waren de regels ook niet altijd duidelijk voor de studenten.'

'Sommigen zagen opportuniteiten, of ervaren "meer ruimte"'

[Nina Van Eekert](#), postdoctoraal onderzoeker UAntwerpen

Het beeld dat vaak in de media werd opgehangen van studenten, hielp hen bovendien ook niet erg. 'Ofwel overtraden ze alle maatregelen met lockdownfeestjes, ofwel waren ze heel depressief. Ze vonden dat er niet echt met veel nuance over hen werd gesproken', vervolgt Van Eekert.

Sowieso is het belangrijk om te nuanceren, vinden zowel Germeys als Van Eekert. 'De meerderheid van de studenten gaf aan effectief een ne-

gatieve impact op hun mentale welzijn te hebben ervaren. Maar er waren ook positieve verhalen: sommigen zagen opportuniteiten, ofervaarden meer ruimte', aldus Van Eekert.

Germeys is optimistisch over de toekomst: 'Zeker nu het studentenleven weer volledig op gang komt, zullen de meesten het snel kunnen inhalen.' 'Wij zijn hoopvol en geloven in de veerkracht van onze studenten', laat Van Tricht van het Studentengezondheidscentrum weten.

Investerings nodig

Gevraagd naar beleidsadviezen, is een constante vraag naar meer investeringen in de geestelijke gezondheidszorg en in wetenschappelijk onderzoek. Germeys: 'Het geld gaat al enorm lang vooral naar somatisch onderzoek. Terwijl mentale problemen een grotere invloed hebben op de persoon en maatschappij.'

Daarnaast is preventie het sleutelwoord. Daarin is een cruciale rol voor het onderwijs weggelegd. Van Eekert: 'Ik zou binnen universiteiten structureel werken aan mentaal welbevinden. Dat moet meer geformuleerd worden als een kerntaak van een universiteit.'

Germeys ziet ook het lager en middelbaar onderwijs als cruciale spelers: 'Je moet er leren om voor jezelf te zorgen, om met emoties om te gaan. Dat zijn basisvaardigheden die in de eindtermen moeten komen.' Er zijn evenwel al stappen vooruit gezet: 'Er is intussen meer geld om de wachtlijsten weg te werken. Ik ben niet bang dat dat zo maar terug aan de kant geschoven zal worden.'

KU LEUVEN
KICK

HI! WIJ ZIJN KU LEUVEN KICK

Zin om je vaardigheden een boost te geven?

KU Leuven KICK is de one-stop shop rond ondernemerschap aan de KU Leuven. Naast de coaching van studenten met een ondernemersidee, biedt KICK ook programma's aan om studenten hun (ondernemende) vaardigheden aan te scherpen.

Ontdek meer over KICK: www.kuleuven.be/kick

SJARELS CRYPTO

1. afspreken met een jongen (8) 2. lesggever verkondigt al smullend de waarheid (7) 3. kapotte mening (10) 4. hogeschool van Homerus (6) 5. borstelige bloem (8) 6. Laurens of Reinaert (5) 7. aanleg van een tuintje (9) 8. 'Die bedden passen daar niet, daarvoor zijn de...' (11) 9. vierentwintigurenrijm (7) 10. die vertelt elke zondag onzin (11)

1.		2		6					6											
2.							5					8	8							
3.												6						9		3
4.								7				8	8							
5.															3	2				6
6.																				
7.																				
8.																				
9.																				
10.																				

Opselingen van vorige editie: 1. Deliberatie, 2. Blackboard, 3. Examen, 4. Toledo, 5. Stepluik, 6. Schermtijd, 7. Sociale lift, 8. Drijfkracht, 9. Buddyproject, 10. Videogames, 11. Rectoraat, 12. Grensoverschrijdend
Middenwoord: Academiejahr

SPONSORED BY

Stuur een e-mail met je contactgegevens en de oplossing die je in de middenkolom hebt gevonden voor 24 oktober naar crypto@veto.be en maak kans op een van de vier

Ball the Way-bonnen van Balls & Glory ter waarde van 44 euro!

Tradities voortzetten zonder vernedering

Het doopseizoen gaat bijna van start. De koepelorganisatie LOKO wil een drastisch verbod op dopen en schachtenverkoop vermijden. Ze start daarom een samenwerking met de stad en de politie op.

door [Manon Cools](#) en [Marjolein Petit](#)

Het einde van de corona-ellende is in zicht. Dat konden de Leuvense studenten merken tijdens het zogenaamde 'bevrijdingsfeest' in de nacht van 30 september op 1 oktober. Onder meer de faculteitsbars zaten stampvol met feestvierders. Naast het uitgaansleven dat na een coronajaar opnieuw van start gaat, zullen eerstejaars ook weer ingewijd worden in de verschillende studentenkringen.

In Leuven wordt het ritueel van dopen niet definitief op stop gezet. Wel zal de Leuvense studentenkoepel samenzitten met de Stad Leuven, de politie en KU Leuven om het Leuvense doopcharter te bespreken. Dinsdag brengen de partners het resultaat naar buiten. Daarnaast starten de kringen, verenigingen die verbonden zijn aan een of meerdere studierichtingen, een toekomstgericht project op. Het fundamentele nut van dopen wordt daarvoor in vraag gesteld.

Gevoelig topic

Drie jaar na de dood van de 20-jarige student Sanda Dia zal het proces van start gaan op 12 oktober. Die timing is ongeveer gelijklopend met de bekendmaking van het project dat momenteel door LOKO en partners wordt besproken. Uit de gesprekken van *Veto* met enkele van de actoren blijkt dat zowel het onderwerp 'studentendoop' als 'schachtenverkoop' een gevoelige snaar raakt.

Zelfs de stad Leuven en het politiekorps willen daar niets over kwijt, zolang die niet gezamenlijk met de studentenkoepel tot een akkoord zijn gekomen. De aandacht die de media vestigen op de zaak-Reuzegom zou mogelijks een invloed kunnen hebben op dat beslissingsproces. De voorzitter van LOKO, Brent Monette, denkt echter dat een jaarlijkse moment van evaluatie altijd een verstandige keuze is en weerlegt dat het incident uit 2018 daar iets mee te maken heeft.

De Vlaamse universiteiten en hogescholen roepen de studentenkringen en -clubs op om zich aan het charter te houden

Het was al zo dat het Leuvense doopcharter jaarlijks werd ondertekend in het begin van het academiejaar. Dat gebeurt niet alleen bij de officiële studentenverenigingen, maar ook clubs worden uitgenodigd om zich te engageren. Met het komende doopseizoen in het achterhoofd, zorgen de recente voorvallen in Louvain-La-Neuve, waarbij twee studenten in kritieke toestand naar het ziekenhuis werden gevoerd, voor spanning. De Vlaamse universiteiten en hogescholen roepen de studentenkringen en -clubs op om zich aan het charter te houden.

To doop or not to doop?

Na de doop van Sanda Dia is het Leuvense doopcharter opvallend strikter geworden. Het Vlaams kader voor doop- en andere studentikoze activiteiten, dat om diezelfde reden werd opgesteld, is minder strak dan het lokale. Expliciet staat daarin vermeld het volgende: 'leden kunnen op elk moment aangeven niet langer te willen deelnemen aan een doopactiviteit of kunnen specifieke opdrachten of deelactiviteiten weigeren'. Studenten worden hiervan op voorhand ingelicht.

Ondanks de negatieve belichting van dopen in de media zijn er stemmen vanuit de verenigingen die pleiten voor een doop. Het woord 'traditie' valt bij de vraag waarom de kringen studentendopen zouden willen voortzetten. Maar veel meer dan dat zien studenten de doop als een manier om mensen samen te brengen, zowel eerstejaars onderling als met oudere jaren.

'We hebben al van veel studenten gehoord dat zij schachtenweek een van de tofste weken van het hele academiejaar vinden'

[Vincent Lavers](#), *praeses Babylon*

Er is daarom ook veel vraag naar een doop vanuit de studenten zelf. Het creëert een soort verbondenheid onder elkaar. De enkele verenigingen en club waarmee *Veto* sprak, respectievelijk VRG, Politika, Babylon en Vader Caravan, staan open om hun activiteiten aan te passen volgens de richtlijnen binnen het Leuvense doopcharter indien dit nog niet het geval was. Ze zien het charter als een manier om hun geliefde traditie in ere te houden en de essentie te bewaren, namelijk nieuwe banden leggen.

Schachtenverkoop

De rector aan de UAntwerpen, Herman Van Goethem, pleitte reeds voor een einde aan de schachtenverkoop. Onderwijsinstellingen in Leuven zullen echter niet zo ver gaan: ze willen een top-down-benadering vermijden door in gesprek te gaan met de partners. Op deze manier zal een aangename ervaring voor iedereen worden behouden.

De schachtenverkoop is een onderdeel van het doopritueel. Studenten die lid willen worden van een studentenkring, ook wel feuten genoemd, worden alvorens de doop toegewezen aan een doopmeester. Dat gebeurt aan de hand van de schachtenverkoop, waarbij ouderejaarsstudenten de kans krijgen om een student – meestal een eerstejaars – te 'kopen'. Tijdens de doopceremonie geeft de doopmeester opdrachten, die de schacht moet vervullen om deel uit te maken van de vereniging.

© Miette

Studentenclubs gebruiken dezelfde terminologie, maar werken niet aan de hand van een verkoop. Zo voorzag Vader Caravan, studentenclub binnen het Meisjes Senioren Konvent, een alternatief in het begin van het academiejaar: een 'schachtenverwerving'. 'We gaan niemand belachelijk maken door zichzelf te koop te stellen', zegt Joséphine Guillemy, praeses van Vader Caravan, 'de schachten moeten wel opdrachten doen, maar er gebeurt niets denigrerends.'

VRG deed nooit een schachtenverkoop. Vermits mensenhandel tegen de mensenrechten ingaat, hebben zij zich als toekomstige rechters en advocaten gedistantieerd van de traditie. Net als Vader Caravan werken zij met een systeem van toewijzing. Studenten van verschillende jaren samenbrengen is hun hoofddoel.

Om diezelfde reden behoudt Babylon hun schachtenverkoop, mits enkele wijzigingen binnen het kader van het doopcharter. De kring voor

Taal- en Letterkundestudenten vindt dat het gebruik een grote meerwaarde biedt aan de doop, aangezien de focus wordt gelegd op het opbouwen van vriendengroepen. Zo worden er verschillende schachten aan meer dan een schachtenmeester toegewezen. Vincent Laevers, praeses van Babylon vertelt: 'We hebben al van veel studenten gehoord dat zij de schachtenweek een van de tofste weken vinden van het hele academiejaar.'

Politika, de studentenvereniging van Sociale Wetenschappen, wil ervoor zorgen dat er geen onderscheid wordt gemaakt tussen eerstejaars en ouderen. 'Er worden geen termen op de studenten geplakt', zegt praeses Willem Jan Quintens. Naast de schachtenverkoop heeft de vereniging ook het doopritueel jaren geleden achter zich gelaten. De praeses voegt eraan toe: 'We zien het voordeel er wel van in, maar we zijn tevreden met mindereheve activiteiten zoals een quiz.' ☺

Heb je even?

Tijd

IS HET MOOISTE
DAT JE KAN GEVEN

PROEF VAN 18 TOT 24 OKTOBER VRIJWILLIGERSWERK BIJ LEUVENSE ORGANISATIES - INFOSESSIES - RONDLEIDINGEN - WORKSHOPS

18-24 | Engagement
OKT. | zoekt student

www.leuven.be/engagement-zkt-student

Ontdek vrijwilligerswerk in Leuven!

Varkentje Vinnie verkent Veulen

Kersverse vicerector Onderzoeksbeleid heeft nog veel werk: 'Ik geef mezelf nog wat tijd'

Jan D'hooge, gewoon hoogleraar in de cardiale beeldvorming, volgt Reine Meylaerts op als vicerector Onderzoeksbeleid. D'hooge staat voor grote uitdagingen, maar heeft nog weinig concrete plannen.

© Rob Stevens - KU Leuven

door [Simen Verberckmoes](#) en [Sjerenó Cörvers](#)

Geboren in Sint-Niklaas in 1972, afgestudeerd als fysicus aan de KU Leuven in 1994, gepromoveerd in 1999. Al tijdens zijn doctoraat sloeg Jan D'hooge de medische weg in: hij onderzocht ultrasone golven en biologisch weefsel. Hierna werd hij postdoc, waar hij zich verdiepte in medische beeldvorming. In samenwerking met Imec ontwierp hij een apparaat om het hart uit te meten en vermarktte dit via de spin-off Pulsify Medical. Nu is hij de nieuwe vicerector Onderzoeksbeleid aan de KU Leuven.

Waarom heeft rector Luc Sels gekozen voor een hoogleraar in de cardiale beeldvorming als vicerector Onderzoeksbeleid?

Jan D'hooge: 'Ik ken de wetenschapsgroepen W&T (*Wetenschap en Technologie, red.*) en BMW (*Biomedische Wetenschappen, red.*) relatief goed van binnenuit en inhoudelijk heb ik veel gewerkt rond translationeel onderzoek, onderzoek van *bench to bedside*. Een aantal van de technologieën die we gebouwd hebben, zijn ook vermarkt en we hebben een spin-off (*Pulsify Medical, red.*) opgestart met Imec. Volgens mij ben ik daardoor in het vizier van de rector gekomen.'

'Ik had nog nooit met Luc Sels gesproken'

'De vraag van de rector om vicerector te worden kwam voor mij wel out of the blue. Ik had eigenlijk nog nooit met Luc Sels gesproken. Ik heb een week de tijd gekregen om erover na te denken. Ik ben een onderzoeker in hart en nieren, geen beleidsmaker, maar ik heb toch ja gezegd.'

Wat gaf de doorslag?

'Een van de redenen is dat ik breder wou gaan dan mijn eigen onderzoekstopics. Ik kan nu ruimer kijken naar wat er gebeurt aan de hele universiteit en wie hier wat doet. Dat is ook waar ik tot nu toe het meest mee bezig ben geweest: kennismaken met allerlei mensen en organisaties.'

U blijft hoofd van de onderzoekseenheid Cardiovasculaire Beeldvorming en Dynamica. Hoe combineert u dat met het vicerector-schap?

'Door weinig te slapen (*lacht*). Ik heb het geluk dat mijn lichaam dat toelaat. De structurele oplossing is een aantal goede postdocs die voor mij een oogje in het zeil houden in het labo. Ik heb iets meer hiërarchie aangebracht door een laag van permanente postdocs die aan mij rapporteren, in plaats van dat iedereen rechtstreeks aan mij rapporteert. Dat is een andere en betere manier van werken. Ik ben ervan overtuigd dat je door een goede organisatie en planning meer voor elkaar krijgt.'

U heeft niet veel beleidservaring. Hoe heeft u zich voorbereid op deze functie?

'Door heel veel met mensen te praten. De Humane Wetenschappen ken ik bijvoorbeeld niet zo goed. Ik heb de verschillende decanen uit die groep gecontacteerd en hun gevraagd om mij als arme fysicus wat te helpen door me te vertellen over hun onderzoeksmethodieken en waar hun bezorgdheden liggen op het gebied van onderzoeksbeleid. Ik heb ook het geluk dat ik op de dienst Onderzoekscoördinatie kan terugvallen en ik heb me ingeschreven voor een opleiding bedrijfsvoering.'

'Ik ben een onderzoeker in hart en nieren, geen beleidsmaker, maar ik heb toch ja gezegd'

In 2017 ondertekende u een open brief voor een verregaande basisfinanciering voor onderzoekers. Komt die er onder uw beleid?

'Dat antwoord moet ik schuldig blijven. Ik heb nog geen concrete plannen. Ik ben wel een voorstander van het principe van een vorm van basisfinanciering – dat geldt trouwens ook voor rector Luc Sels – maar het moet financieel haalbaar zijn. Ik vind in ieder geval dat er een soort van bonus-malussysteem moet zijn en dat de financiering disciplineafhankelijk moet zijn, want niet elk onderzoek is even duur.'

De grote werkdruk is een oud zeer in de academische wereld. Hoe wilt u dat probleem aanpakken?

'Dat is een moeilijke vraag, want we leven in een competitieve wereld. We kunnen wel zeggen dat we de werkdruk naar beneden willen halen, maar volgens mij gaan we er dan competitief op achteruit. De Noren, die kunnen de werkdruk naar beneden halen, maar zij hebben heel veel middelen. Een oplossing kan dus zijn dat de overheid meer geld steekt in de universiteiten zodat je druk van de schouders kunt halen. Daar kan ik wel voor proberen te lobbyen, maar dat is een werk van lange adem.'

'Misschien moeten we ook niet verwachten van een ZAP'er (*zelfstandig academisch personeel: het personeelsstatuur professoren, red.*) dat die voortdurend tegelijk aan onderwijs, onderzoek en dienstverlening doet. Dat zou de druk op ZAP'ers wat naar beneden kunnen halen, dat je nu eens onderzoek doet en dan weer onderwijs.'

Maar u bent niet tegen competitie in de academische wereld?

'Integendeel. Competitie houdt ons scherp. Als het te gemakkelijk gaat, worden we lui. Dat zit volgens mij in de aard van de mens. We mogen niet op onze lauweren rusten.'

Is die competitie niet uit de hand gelopen, getuige het aantal burn-outs onder academi-ci?

'Elke persoon met een burn-out is er natuurlijk een te veel. Maar ik denk wel dat dat door een goede communicatie vermeden kan worden. Als leidinggevende merk je het wel als mensen te veel hooi op hun vork nemen en eronderdoor gaan. Ik heb al gezegd tegen mijn mensen: "Ik wil dat je nu twee weken op verlof gaat en dat je je mail niet opendoet."

Lossen we het burn-outprobleem alleen op door een betere communicatie? Zijn er geen structurele oplossingen nodig?

'Je moet die burn-outcijfers ook bekijken ten opzichte van heel Vlaanderen. Dat is niet alleen een probleem in de academische wereld. Maar als dat binnen de universiteit, bijvoorbeeld bij doctorandi, vaker voorkomt dan buiten de universiteit, dan moeten we waakzaam zijn. Ik wil dat probleem niet wegcijferen, maar concrete oplossingen heb ik nog niet.'

'Leuven kan niet alleen aan minister Crevits' mouw trekken'

In vergelijking met een postdoctoraal medewerker heeft een postdoctoraal beursstudent een minder voordelig statuut: minder pensioenopbouw, minder vakantiegeld... Wilt u die statuten wijzigen?

(*twijfelt*) 'Misschien. Dat is een heel gevoelig dossier. Daar kan ik nu geen antwoord op geven.'

Bij doctorandi en postdocs veroorzaken de tijdelijke contracten stress. Wat wil u daar aan doen?

'Voor postdocs liggen er nu een aantal voorstellen op tafel om die tijdelijke contracten na verloop van tijd automatisch te laten overgaan

in contracten van onbepaalde duur. Er liggen nu een aantal concrete scenario's op de tekentafel. Die zijn niet van mijn hand. In 2022 zouden die plannen uitgekristalliseerd moeten zijn.'

'Ik wil mezelf niet in de kijker plaatsen'

Doctoraatsonderzoeken liepen ook vertraging op door de coronacrisis. Worden getroffen doctorandi geholpen?

'Ik heb dat probleem niet laten liggen. Ik heb bij de andere Vlaamse universiteiten cijfers opgevraagd. Tot mijn verbazing lijkt het probleem bij hen kleiner dan bij ons. Ik had gehoopt op gelijkwaardige cijfers zodat we samen naar de Vlaamse regering konden stappen voor bijkomende middelen. Leuven kan niet alleen aan minister Crevits' mouw trekken. Ik ben wel aan het kijken of we de voorwaarden voor een verlenging via het coronafonds van de universiteit kunnen versoepelen. Maar we moeten dat fonds financieel kunnen dragen.'

Wat als dat coronafonds niet betaalbaar blijkt?

'Dan is dat een probleem. Maar het zal betaalbaar zijn. Je moet dan schuiven met middelen en je criteria zo aanpassen dat je de hulp geeft aan diegenen die de hulp het meest nodig hebben.'

Hoe wilt u uw eigen stempel drukken op het onderzoeksbeleid? Heeft u een bepaalde visie of een bepaald dossier waarmee u wilt uitpakken?

'Ik wil vooral dingen faciliteren en meer inzetten op teams. Ik vind dat evaluaties nu te persoonlijk en te individualistisch gebeuren waardoor je ellebogenwerk en stress creëert. Onderzoek is groepsdynamica. Dat mag getrokken worden door bepaalde individuen, maar het draait niet rond die individuen. Ik wil mezelf dan ook niet in de kijker plaatsen.'

Bent u al begonnen aan uw onderzoeksbeleidsdocument? Wanneer mogen we dat verwachten?

'Ik heb voor mezelf het voorjaar van 2022 in gedachten. Ik moet eerst voldoende zicht krijgen op het reilen en zeilen van het onderzoek aan de KU Leuven. Dat zal tijd vragen. Je mag je niet vergalopperen. Te snel beslissingen nemen is niet goed; geen beslissingen nemen is ook niet goed. Ik geef mezelf nog wat tijd. Bovendien moet ik mijn ideeën eerst aftoetsen bij de beleidsploeg. Het zou niet verstandig zijn om sololim proberen te spelen.' ☺

Een vaccinatie als toegangsk kaartje voor de aula

Er was veel tumult toen een prof aan de UGent een vaccinatiebewijs verwachtte van zijn studenten. In Amerika daarentegen wordt de toegang tot de aula meer en meer afhankelijk van een prik in de arm.

door [Jolien Vandoorne](#)

Het academiejaar is officieel begonnen. De aula's vullen zich rijkelijk met studenten die al lang hunkeren naar het contactonderwijs. De afstand tussen studenten wordt opnieuw kleiner. Maar er is tegelijk ook veel onwetendheid: 'Is mijn aula nu wel gevaccineerd?'

Debat

Afgelopen zomer laaide het debat over een al dan niet verplichte vaccinatie voor de studenten op. In België luidde de eindstand: een stimulans vanuit de universiteiten en hogescholen, maar geen verplichting. Veel Europese landen stapten mee in dat verhaal.

Voor de komst van vele internationale studenten vormde een heikel punt binnen de discussie

Het was vooral de stem van Caroline Pauwels, rector van de Vrije Universiteit Brussel (VUB), die luid weerklonk. In de context van een lage vaccinatiegraad in Brussel opperde zij voor zo'n verplichting. Toch ging dat niet over rozen. Vooral de komst van vele internationale studenten – die in hun thuisland nog niet de kans hadden gekregen om geprikt te worden – vormde een heikel punt binnen de discussie.

Om de start van het academiejaar zo vlot mogelijk te doen verlopen, nodigen de Vlaamse hogescholen en universiteiten nu buitenlandse studenten uit voor een vaccinatie in hun nieuwe studentenstad. Die onderwijsinstellingen werken vaak samen met een eerstelijnszone (ELZ) of ziekenhuis waar studenten terecht kunnen. Nergens kwam een vaccinatieverplichting, ook niet voor de zorgstudenten.

Nee tegen de pc

In buurland Frankrijk gelden ook geen restricties inzake vaccinatie. Iedereen heeft vrij de keuze om zich al dan niet te laten vaccineren. Allen zijn het er wel over eens: niemand wil vanachter zijn pc opnieuw proffen en medestudenten – zonder hun ledematen en in tweedimensionaal beeld – aanschouwen. De afkeer van het online onderwijs is groot.

'Er komen dus heel veel mensen naar de les, ook uit angst dat de universiteiten weer dicht gaan.' In Parijs heerst momenteel een grote intellectuele opleving. 'Er zijn veel culturele evenementen en er worden veel extra hoorcolleges op poten gezet', zegt Alexandre Jadin, student aan de Parijse Panthéon-Sorbonne.

Van irriteren tot stimuleren

Hoewel het schooljaar in Duitsland nog niet van start is gegaan, staan de barrières voor kersverse studenten al uitgebreid te lezen op de schoolwebsites. Om daar een zitje in de aula te bemachtigen, moet je ofwel *geimpft, getest oder genezen* zijn.

Wie niet gevaccineerd of immuun is, moet dus altijd een negatieve test kunnen voorleggen. Om de 48 uur testen lijkt verder demotiverend voor degenen die zich nog niet lieten vaccineren. 'De 3G-regel is van kracht in alle Duitse universiteiten, maar het is mij nog onduidelijk hoe ze dat gaan controleren', zegt Erasmusstudente Tine Kindt.

'Er komen heel veel mensen naar de les, ook uit angst dat de universiteiten weer dicht gaan'

[Tine Kindt](#), *erasmusstudent Humboldt Universiteit Berlijn*

In Italië sporen ze steekproefsgewijs studenten op die geen green pass op zak hebben. Die pas is een Italiaanse variant op de 3G-regel in Duitsland. In Bergamo – waar de impact van het virus enorm was – hangt de dood nog in de kleren. Remo Pellegrini, rector van de Universiteit van Bergamo, legt zijn agenda primair toe op de eerste regel, namelijk vaccins toedienen.

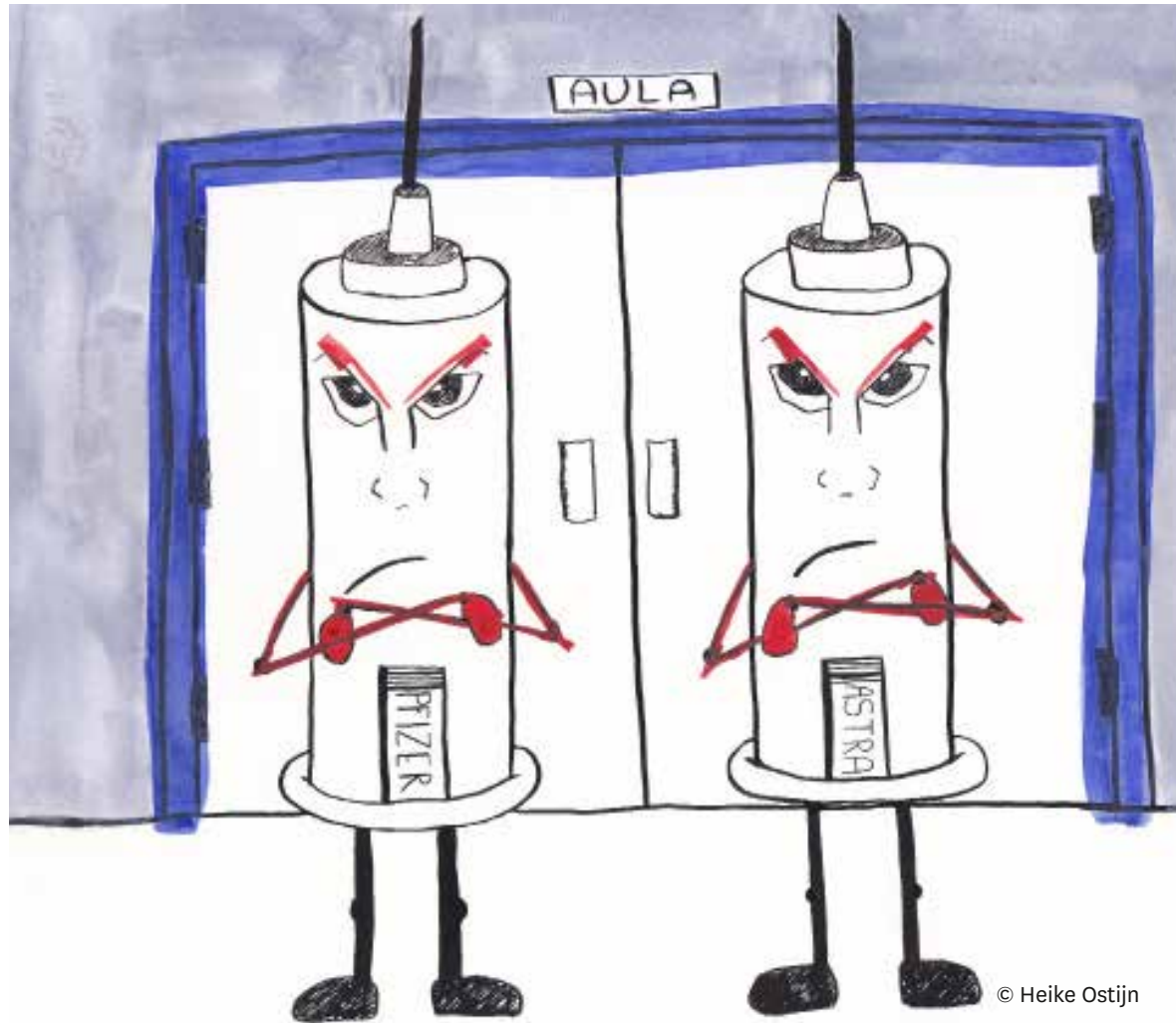
Rector vs. studentenvereniging

In de Oostenrijkse grootstad Salzburg zijn het studenten die een andere koers verkiezen. In labo's of sportlessen geldt daar een 1/2G-regel die stelt dat enkel ingeënte of herstelde studenten aanwezig mogen zijn. Hoewel Laura Reppmann, voorzitter van de studentenvereniging, de waarde erkent van de verplichte vaccinatie in labo's, staat ze kritisch tegenover het uitsluitende karakter.

'De regel is geen garantie op vrije toegang tot onderwijs', zegt Reppmann. Vanuit de studentenvereniging luidt een voorstel tot hybride lesgeven. Voor studenten die geen vaccin nemen, moet er bijgevolg een online alternatief beschikbaar zijn. Het rectoraat van de universiteit gaat echter niet in op dat voorstel.

Amerika speelt het slim...

In Amerika weten universiteiten er creatief mee om te springen. Dat blijkt uit de acties van Wesleyan College in West Virginia. Ongevaccineerde studenten moeten daar een extra duit in het zakje doen, want weigeren betekent voor de universiteit namelijk wekelijks oplopende testkosten. Het belang van de keuze wordt zo groter.

© Heike Ostijn

Omgekeerd loont ook. In New Jersey krijgen studenten tot 1000 dollar korting op hun huisvesting als ze het vaccin aanvaarden. Gratis luchtbalonvaarten, skipassen en truien met het schoollogo: het werkt allemaal.

...maar blijft verdeeld

Aan de andere zijde van de Stille Oceaan klinken de pro- en contrazijde van een verplichte vaccinatie bovendien ook luider dan bij ons. De universiteit van Virginia stuurde daar bruto 250 studenten huiswaarts. De reden daarvoor: geen (geldig) vaccinatiebewijs. Een rigide wetsvorming, in tegenstelling tot de Europese gang van zaken.

Onder het motto dat het onderwijs een veilige omgeving moet vormen, voeren ze al op zo'n 1000 universiteiten een vaccinatieplicht in. 'Als je ongevaccineerd toekomt aan de ingang van de universiteit, sta je regelrecht met je neus voor een gesloten deur', vertelt Andrew Petterson, voormalig student aan Cornell University.

'Als je ongevaccineerd toekomt aan de ingang van Cornell University, sta je regelrecht met je neus voor een gesloten deur'

[Andrew Petterson](#), *voormalig student aan Cornell University*

Geen verrassing is het feit dat de scholen die het paspoort invoeren voor 90 procent gelegen zijn in 'blauwe staten'. 'Hier zijn 99 procent van de studenten al gevaccineerd en is er weinig animo om het vaccin te weigeren', zegt Andrew. Van de Southeastern Community (SEC) stapte – op uitzondering van een private universiteit – niemand mee in de verplichte vaccinatiestrategie. Opnieuw blijft Amerika verdeeld.

Kritische stemmen

Voor aankomst op de campus moet je – op eigen houtje – volledig gevaccineerd zijn. Niet alleen het kostenplaatje – waar je zelf voor opdraait – maar ook de ethische kwestie levert luide kritiek op.

'Dat ik tegen een verplichte covid-19-vaccinatie op de universiteit ben, betekent niet dat ik een anti-vaxxer ben'

[Chaida Bongo](#), *Universiteit van Maryland*

'Dat ik tegen een verplichte covid-19-vaccinatie op de universiteit ben, betekent niet dat ik een anti-vaxxer ben. Ik vind niet dat de regering, maar de persoon zelf zeggenschap moet hebben over zijn eigen lichaam', oppert Chaida Bongo, studente aan de Universiteit van Maryland.

Daarboven heerst de angst dat een verplichting de gekleurde gemeenschap zou benadelen. Die Afro-Amerikaanse groep staat aarzelend tegenover het vaccin. Ook de Latijns-Amerikaanse gemeenschap vindt nauwelijks de weg naar de vaccinatiecentra. En de kloof dreigt enkel groter te worden met een verplichtende wetgeving. Tot in die mate dat het de gekleurde bevolkingsgroep

'Jim Crow-taferelen zijn hier niet ver zoek'

[Chaida Bongo](#), *Universiteit van Maryland*

pen zou weerhouden naar de universiteit te gaan.

Waar het vaccinatiepaspoort eerst stopte aan de schoolpoorten, raakt het nu verder ingeburgerd in het Amerikaanse landschap. 'Met de verspreiding daarvan zal de zwarte gemeenschap het hardst worden getroffen en worden uitgesloten van openbare ruimten zoals bioscopen en restaurants. Jim Crow-taferelen zijn hier niet ver zoek', voegt Chaida toe.

Winst

Het is wikkelen en wegen over de al dan niet ethische overwegingen van een verplichting. De scholengemeenschappen in Amerika zijn echter vaak gebouwd rondom het campusgevoel. Studenten leven en wonen er samen en een inenting kan een volgende golf in de weg staan.

Inspanningen tot preventie van uitbraken blijken kostbaar. De terugkeer naar zowel de campus als de eet- en slaapfaciliteiten betekent dat er meer geld naar de bankrekeningen van de universiteit stroomt. Naast de heropleving van het studentenleven pikken de universiteiten ook daar graag een graantje mee.

'Universiteiten zijn inderdaad de eerste "minst dure" instellingen die om economische redenen sluiten'

[Alexandre Jadin](#), *student Panthéon-Sorbonne*

Iets wat in Europa minder het geval is, merkt Alexandre Jadin op. 'Universiteiten zijn de eerste minst dure instellingen die om economische redenen sluiten. Deze discriminerende meedogenloosheid zal ongetwijfeld om een mobilisatie vragen om de belangen van jonge studenten en dus hun toekomst te verdedigen.'

Een bachelor in de klassieke literatuur, maar zonder Grieks of Latijn

Aan de Amerikaanse Princeton University hoeven studenten Klassieke literatuur voortaan geen klassieke talen meer te kennen. 'Om de toegankelijkheid te vergroten', klinkt het.

door [Arno Faggio Del Giglio](#) en [Liese Aerts](#)

Wie van nu af aan een academische major – onderdeel van een bachelordiploma – in de klassieke literatuur wil behalen zonder kennis van het Grieks of het Latijn, kan terecht bij Princeton University. De privé-universiteit, gesticht in 1746, is lid van de prestigieuze Ivy League en staat bekend om haar hoge universitaire niveau.

'Nieuwe perspectieven in het domein maken de opleidingen beter'

[Josh Billings](#), *opleidingshoofd klassieke talen, Princeton University*

Josh Billings, hoofd van de bacheloropleiding en tevens professor in de klassieke literatuur, verzekert in Princeton Alumni Weekly dat die beslissing de opleiding niet beperkt, maar net breder maakt: 'Met studenten die geen voorkennis hebben in de klassieke talen zorgen we voor een meer levendige, intellectuele faculteit.'

Toegankelijkheid

Concreet is kennis van klassieke talen geen vereiste meer voor studenten die de bacheloropleiding willen voltooien. Waar men vroeger over een 'gemiddelde vaardigheid' in de twee talen

moest beschikken, valt die voorwaarde nu weg. Ook de verplichte taalvakken zijn uit de opleiding geschrapt. 'Studenten worden weliswaar aangemoedigd om beide talen op te nemen als ze relevant zijn voor hun interesses binnen de faculteit', klinkt het.

Volgens Billings is de beslissing van Princeton University geen reactie op de recente golf aan acties om systematisch racisme uit de academische wereld te krijgen, zoals rector Christopher L. Eisgruber wel voor ogen had bij de creatie van de opleiding 'Race and identity'. 'Nieuwe perspectieven in het domein maken de opleidingen beter', argumenteert opleidingshoofd Billings.

Het belang van vertalingen

Jan Papy, hoogleraar Latijnse Taal- en Letterkunde aan de Leuvense Letterenfakulteit, beseft dat het idee voor de afschaffing van een verplichte kennis van klassieke talen gerijpt is binnen een specifiek Amerikaanse context. Die culturele en maatschappelijke achtergrond leidt tot verschillen tussen de Europese en Amerikaanse aanpak.

'Je kan een cultuur pas echt binnentreden als je ook de taal van de literatuur begrijpt'

[Jan Papy](#), *hoogleraar Latijnse taal- en Letterkunde KU Leuven*

'Ik begrijp dat ze de klassieke literatuur laagdrempelig willen maken en dat mag gerust via vertalingen', aldus Papy. Hij wijst erop dat er in andere opleidingen vaak met vertalingen gewerkt wordt, ook binnen de literatuur. 'We moeten blij zijn dat pakweg Chinese of Koreaanse teksten ook via vertalingen beschikbaar zijn.'

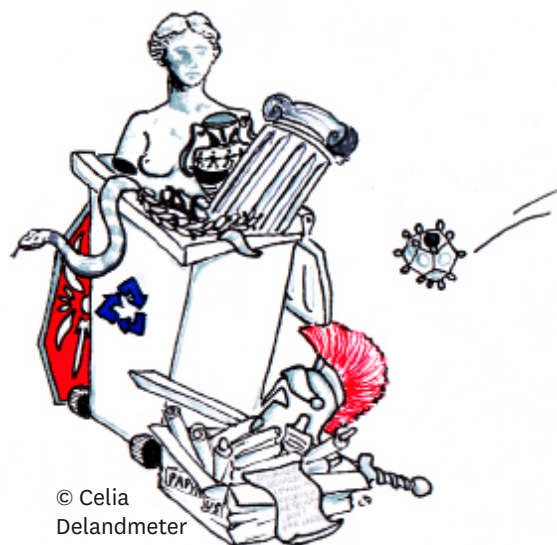
Toch benadrukt Papy het belang van talenkennis: 'Je kan een cultuur pas echt binnentreden als je ook de taal van de literatuur begrijpt.' Wie wetenschappelijk onderzoek wil doen over de Grieks-Romeinse oudheid moet de cultuur diepgaand kennen.

'In zo'n geval is het ontbreken van talenkennis een groot mankement.'

Een tweede dood

Hoewel vertalingen een positieve impact kunnen hebben op de instroom in bepaalde opleidingen, betreurt professor Jan Papy de beslissing van Princeton University enigszins. 'Het begint bij Homerus', steekt hij van wal, 'die de fundamentele van de Europese literatuur heeft gelegd. De Ilias en de Odyssee vormen de basis van alle literaire thema's.'

De embryonale waarde van de Griekse en Latijnse literatuur is volgens Papy dus niet te onderschatten: 'Zeker binnen de literatuurwetenschap zou het zonde zijn om de klassieke teksten naar de achtergrond te verdringen', meent hij. 'Op deze manier brengen we de werken die de literatuur hebben geschapen een tweede dood toe, gewoon omdat we willen bijdragen aan een goedbedoeld discours', besluit Papy.⊗

© Celia Delandmeter

EdX komt in de portefeuille van 2U

EdX, een online platform voor Massive Open Online Courses (MOOC's), komt binnenkort in de portefeuille van 2U terecht. De verkoop brengt zo'n \$800 miljoen op en moet online leren verder faciliteren.

door [Arno Faggio Del Giglio](#)

In juni kondigden de oprichters van edX, het Amerikaanse MIT en Harvard University, aan dat er een overdracht naar 2U op til staat. 2U is een Amerikaans technologiebedrijf dat zich focust op online onderwijs en zal via de overname zo'n \$800 miljoen in edX pompen. Daardoor verliest edX haar status als non-profitorganisatie en wordt het tot een commerciële instelling.

Meer dan 160 universiteiten, waaronder KU Leuven, werken samen met edX

Beide universiteiten richtten het leerplatform op in 2012. Sindsdien werkten meer dan 160 onderwijsinstellingen samen met edX en voltooiden al zo'n 39 miljoen individuele studenten een online cursus. Ook de KU Leuven biedt 22 opleidingen aan via edX. Studenten kunnen er gratis cursussen volgen, maar om een certificaat te bekomen moeten ze een kleine financiële bijdrage leveren.

'Competitief blijven'

De deal tussen 2U en de oprichters van edX zou tijdens de komende maanden afgerond worden, omdat er nog enkele juridische euvels van de baan gewerkt moeten worden na de aankondiging van de verkoop afgelopen juni. De aandelen van edX komen zo binnenkort in bezit van technologiebedrijf 2U.

'De coronapandemie plaveit de weg naar een digitale toekomst'

[Christopher Paucek](#), *CEO en medeoprichter 2U*

Door de overdracht aan 2U zal edX zich competitiever kunnen opstellen in de wereld van het online leren. EdX' grootste concurrent is Coursera. Dat platform werkt op dezelfde manier als edX en de twee verschillen voornamelijk in het soort cursussen dat ze aanbieden én in hun juridisch statuut: Coursera is, in tegenstelling tot edX, een for-profitorganisatie.

De afgelopen twee jaren raakte het gebruik van online leerplatformen steeds meer ingeburgerd. 'De coronapandemie versnelde niet enkel het gebruik van online onderwijs, maar plaveit voor onderwijsinstellingen ook de weg naar een digitale toekomst', zei Christopher Paucek, medeoprichter en CEO van 2U, in een persbericht. Door de geldinjectie kan edX blijven concurreren in de groeiende markt van online en levenslang onderwijs.

MIT en Harvard University zullen tijdens de eerste jaren na de overdracht evenwel de touwtjes in handen houden betreffende het beleid van edX: de stichtende universiteiten plannen een nieuwe non-profit op te richten – weliswaar met een andere, nu nog onbekende naam – om het leerplatform te kunnen blijven besturen.

Geen grote veranderingen

Ondanks dat edX haar statuut als non-profitorganisatie verliest, lijkt er niet veel te zullen veranderen aan de overeenkomsten met onderwijsinstellingen. 2U belooft dat er de eerstkomende vijf jaren geen wijzigingen komen aan het beleid:

het gebruik van het leerplatform blijft gratis en ook aan de beperkte kosten om een certificaat te kunnen bemachtigen verandert voorlopig niets.

Het gebruik van het leerplatform blijft voorlopig gratis

Het beleid van KU Leuven lijkt evenmin fundamentele koerswijzigingen te zullen ondergaan. Het MOOC-portfolio maakt deel uit van het onderwijsportfolio en volgt de reeds uitgeschreven missie en visie van de universiteit. Vele universiteiten werken net samen met edX vanwege het non-profitstatuut van het online platform. Daardoor rijst de vraag of de meer dan 160 aangesloten hogescholen en universiteiten hun voorkeur voor edX blijven behouden.⊗

© Kobe Vos

Leuvens theaterlandschap herstelt na coronacrisis

Coronamaatregelen hingen als een donderwolk boven kleine theatergezelschappen. Ze konden rekenen op steun van de overheid en de stad Leuven, maar vooral de eigen veerkracht garandeerde hun bestaan.

door [Toon Schauvliege](#) en [Lisa De Witte](#)

Omdat ze de zalen en ticketverkoop ver op voorhand moeten plannen, hebben sommige gezelschappen het afgelopen anderhalve jaar geen voorstellingen kunnen geven. Andere waren creatief met tijdelijke oplossingen. De leden van Max Last, een amateurgezelschap in Leuven, verzonden wandelvoorstellingen en trokken met hun straattheater van raam tot raam. Zo konden ze ondanks de beperkingen toch blijven spelen.

De financiële tekorten wegen niet al te zwaar door voor wie niet afhankelijk is van de inkomsten van de ticketverkoop. Hadrien Baudot, voorzitter van Trivial Muffins: 'Wij zijn vrij resistent en we kunnen terugschroeven naar kleinere producties om te blijven bestaan.' Voor wie dit niet het geval was, werden onder andere premies en subsidies voorzien.

De struggle voor subsidies

Kunstenorganisaties kunnen een subsidie krijgen om hun werking voor vijf of tien jaar te financieren. 'Er waren ook projectsubsidies, maar je moet dan wel met een project kunnen afkomen', verklaart Baudot. Als compensatie was er ook de culturele activiteitenpremie die instond voor de kosten van een activiteit. In totaal is er 35 miljoen euro uitgekeerd, maar de meesten halen hun inkomsten vooral uit de verkoop van de eigen producties.

'Als je projectsubsidies ontving, sta je hoger op de ladder. Het is een horde voor veel makers'

[Sam Cunningham](#), *productieleiding bij dOFT*

Ondertussen heeft de stad Leuven zelf een relanceplan op poten gezet voor kleinschalige culturele projecten. Sam Cunningham, productieleiding bij dOFT: 'Ik heb het gevoel dat de

coronapremie wel voldoende was – binnen het budget dat de stad Leuven vrijmaakt voor de cultuursector. Niet iedereen heeft zich daar voor aangemeld.'

Prioriteiten op een rijtje

Gezelschappen moeten rekening houden met de prioriteitenlijst voor die subsidies van de stad. 'Het projectsubsidiesysteem werkt met een ladder van prioriteiten. Als je voordien al projectsubsidies ontving, sta je hoger op die ladder. Die eerste horde is er dus eentje waar veel makers en gezelschappen over struikelen, zelfs met een gunstig advies', verduidelijkt Cunningham. Het blijkt voor nieuwe gezelschappen moeilijker om de ladder te beklimmen.

Cunningham haalt ook aan dat het moeilijk was om de algemeen beperkte budgetten voor de kunsten en cultuur (vanuit Vlaanderen) te verdeelen: 'We proberen in een maakproces zo creatief mogelijk om te springen met de weinige budgetten die we hebben, maar zorgen er op de eerste plaats voor dat iedereen correct verloond is: we willen niet bijdragen aan de onderbetaling van de werkkraft in onze sector.'

'We hebben langs veel kanten steun gekregen en zijn zeker niet in de kou blijven staan'

[Liesbeth Lissens](#), *zakelijk beheerder bij Max Last*

Compagnie Tartaren pleitte voor ondersteuningssubsidies voor de individuele kunstenaars en niet structureel gesubsidieerde gezelschappen die het moeilijk hadden. 'In eerste instantie hebben we ingezet op het ondersteunen van de meest kwetsbaren in het kunstenveld, anders komen die in een precare situatie terecht', vermeldt Wim Oris, artistiek coördinator van Cie Tartaren.

In december moeten opnieuw dossiers ingediend worden voor onder andere projectsubsidies. Dat ziet Compagnie Tartaren niet rooskleurig: 'Het nieuwe kunstendecreet dat minister

Jambon er snel heeft doorgejaagd, maakt de zaak nog complexer. Er wordt veel meer geëist van elke organisatie, klein of groot', licht Oris toe.

Desondanks is er nuance nodig: het merendeel van de theatergroepen staat er goed voor en kon een beroep doen op reserves of steun van hogerop. Liesbeth Lissens, zakelijk beheerder van theatergroep Max Last, is positief: 'We hebben langs veel kanten steun gekregen en zijn zeker niet in de kou blijven staan. We konden zowel op de stad Leuven als op de overheidssteun rekenen.'

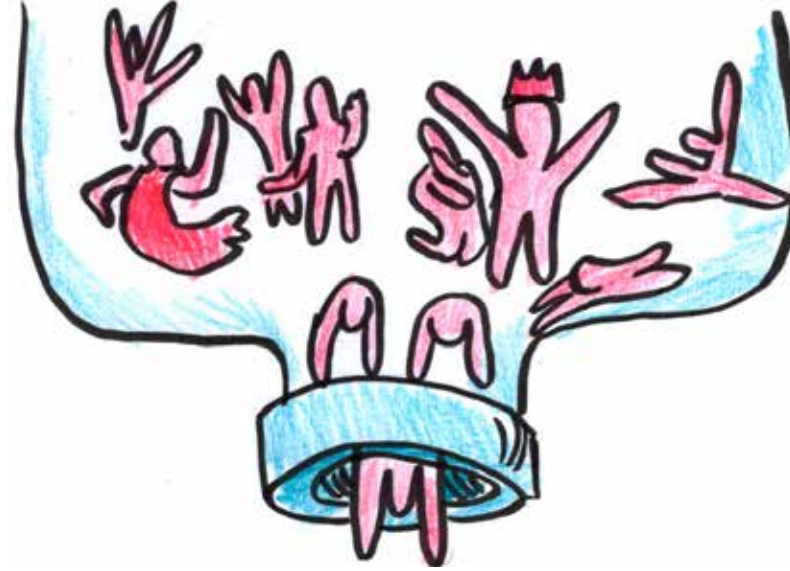
Steun bij elkaar

Veel gezelschappen hebben niet de luxe van een eigen zaal. De Reynaertghesellen hebben dat voordeel wel. 'We waren dan wel verplicht om elke maand huur te betalen, ook al konden we geen voorstellingen geven', zegt Christophe Ketels, communicatieverantwoordelijke.

'We hebben ingezet op het ondersteunen van de meest kwetsbaren in het kunstenveld'

[Wim Oris](#), *artistiek coördinator Compagnie Tartaren*

De Dillezonen en Toneel Heverlee moeten bij de Reynaertghesellen een zaal huren. 'Mits wat puzzelen met onze eigen producties kunnen we

gelukkig ook deze gezelschappen bij ons laten spelen, anders weet ik niet waar ze terecht moesten; het aanbod van zalen in Leuven is echt verschrompeld de laatste jaren', aldus Ketels.

Die bereidwilligheid om te helpen, is ook te vinden bij andere theatermakers: 'Ik voel in Leuven wel een solidariteit. Wij hebben ondertussen ook de kans om met onze eigen maak-werkplek (*deRUIMTE*, red.) een repetitieruimte te delen met andere gezelschappen en makers', zegt Cunningham.

Bij Max last konden repetities blijven doorgaan dankzij de stad Leuven, die enkele vestigingen heeft opengesteld. Er was een residentiewerking in het Wagehuys en zelfs een tijdelijk openluchttheater op het plein van bibliotheek Tweebronnen.

Treuzelend trechtersysteem

Na anderhalf jaar deels stil te moeten zitten, staan cultuurhuizen en gezelschappen te springen om hun voorstellingen eindelijk aan het grote publiek op te voeren. 'Er is een groot cultureel aanbod nu omdat alles tegelijk terug opstart en er veel producties op gang komen', verklaart Baudot. Dat creëert een bottleneck: 'Omdat er heel wat moet ingehaald worden op de programmatie, komen wij helemaal achteraan het rijtje te staan', vertelt Oris.

'We merken nu al dat er minder technici beschikbaar zijn dan voor corona'

[Wim Oris](#), *artistiek coördinator Cie Tartaren*

Die knellende bottleneck zorgt er niet alleen voor dat een arsenaal aan theatervoorstellingen op hun beurt moet wachten om het licht te zien;

het werkt ook een tekort aan technische ondersteuning in de hand. 'We merken bijvoorbeeld nu al dat er minder technici beschikbaar zijn dan voor corona', verduidelijkt Oris.

Plankenkoorts?

De producties staan op punt, maar in hoeverre zijn de acteurs bereid om terug het podium te betreden? Bij Max Last ondervinden ze geen coronaonzekerheden. 'Herboeken was telkens wel een puzzel', zegt Lissens. Bij Compagnie Tartaren is niet iedereen even happig: 'Er zijn een paar acteurs die nog in de lappenmand liggen, die stapje voor stapje terug boven water moeten komen', legt Oris uit.

Langzamerhand beginnen zowel acteurs als het publiek hun weg terug te vinden naar de theaterzalen. Volgens 30CC gingen 23.500 tickets de deur uit op de allereerste verkoopdag. Onzekerheid loert nog op de achtergrond, maar het lijkt bij de meesten vooral te kriebelen om opnieuw het culturele Le(u)ven op te snuiven.⌘

door [Abel Romkes](#)

Het studentenleven is weer echt begonnen. De examens zijn nog ver weg, dus is er alle tijd om de culturele mens in jezelf te versterken.

Er valt de komende tijd veel te beleven in Leuven: hier zijn enkele hoogtepunten.

Afrika Filmfestival 1 tot 16 oktober

De filmfiethebber kan deze week nog het einde van het *Afrika Filmfestival* meepikken. Afrika wordt niet vaak met film geassocieerd, maar het rijke aanbod dat dit festival te bieden heeft, laat zien dat dat onterecht is. De Romaanse Poort in de Brusselsestraat heeft bovendien twee tentoonstellingen in de aanbieding: *Pagne Africain* over de Afrikaanse textielcultuur en *Authenticité* over dekolonisatie.

De vertoning gaan door op verschillende locaties, meer informatie vind je op [afrikafilmsfestival.be](#).

Concert Spinvis – Het Depot Vrijdag 15 oktober, 20u00

De eigenzinnige Nederlandse artiest Spinvis bracht vorig jaar tijdens de lockdown het album *7.6.9.6.* uit, vol met wondermooie en weemoedige muziek waar je nu eindelijk live van kan genieten.

Kaartjes via de website van Het Depot: van 22 (met een cultuurkaart) tot 25 euro.

KNAL! Stadsfestival van de Big Bang Vrijdag 15 oktober 2021 tot 30 januari 2022

De oerknal betekende niet alleen het begin van ons universum, maar is ook nog eens indirect verantwoordelijk voor een explosie aan culturele activiteiten in Leuven! Het programma is thematisch rond de big bang opgebouwd en het aanbod is zeer gevarieerd. Je kan onder andere kiezen uit exposities, lezingen, een muziekfestival en een knallend startweekend met een lichtparcours.

Ga voor meer informatie naar knalfestival.be.

STUK Taart – STUKcafé Zondag 17 oktober, van 14u30 tot 17u30

Voor wie het drukke, doordeweekse studentenleven gewend is, zijn de zondagmiddagen in Leuven meestal een moment om wat rust te vinden. Toch is er ook dan genoeg gezelligs te doen! STUK Taart bestaat ondertussen al tien jaar. Het concept is even simpel als aantrekkelijk: een knusse bijeenkomst met gebak, koffie en livemuziek. Ideaal om je op te laden voor een nieuwe, levendige week!

Gratis toegang.

Casablanca – Cinema ZED Maandag 18 oktober, 19u30

Heb jij als echte millennial, zoomer of hipster ook wel eens het gevoel dat je te laat geboren bent, waardoor je helaas de grote filmklassiekers nooit in de bioscoop hebt kunnen zien? Cinema ZED schiet je te hulp! Ieder jaar brengen ze een aantal beroemde films terug naar het witte doek, en Casablanca is dit jaar de grote blikvanger. Een liefdesverhaal ten tijde van de Tweede Wereldoorlog met de iconische Hollywoodsterren Humphrey Bogart en Ingrid Bergman in de hoofdrol – als dat niet de moeite waard is?

Kaartjes vanaf 7 euro op de website van Cinema ZED.

Preparee Draait Door! – PDS Donderdag 21 oktober, 20u00

Zin in een onvoorspelbare avond vol hilariteit? Preparee is terug! Het Leuvense improvisatietheater werkt met suggesties uit het publiek en flanst ter plekke een geweldige voorstelling in elkaar. Originaliteit gegarandeerd!

Een studententicket kost 3 euro en is te bestellen op de website van Preparee.

essay > Representatie van beperkingen in series en films

Toon ons meer de persoon in de rolstoel, aub

Diversiteit in Hollywood blijft een hevig en aanhoudend debat. De representatie van beperkingen heeft recentelijk opnieuw stof doen opwaaien: er is nog veel ruimte voor verbetering.

door [Elena Amore](#) en [Viktor Flamand](#)

Je hebt het misschien al gehoord of gelezen: enkele weken geleden werd komiek William Boeva op straat hardop uitgelachen door twee tieners omdat hij in een rolstoel zat. Schokkend, maar jammer genoeg geen zeldzaam gebeuren. Boeva zelf wijt dit aan een vorm van segregatie die nog altijd in onze samenleving heerst.

Een hele verhaallijn die draait rond een beperking is geen accurate weergave van de werkelijkheid

In *Laat* deelt hij mee hoe leerlingen in het buitengewoon onderwijs te weinig in contact komen met kinderen zonder beperking en vice versa. Dit zorgt ervoor dat mensen met een beperking vaak onzichtbaar blijven voor een groot deel van de bevolking. Series en films bieden een toegankelijke manier om meer inclusiviteit te tonen, maar de manier waarop mensen met een beperking weer gegeven worden, is helaas vaak gebrekkig.

Meer dan het aftikken van een diversiteitsvakje

Een van de meest moeiteloze manieren waarop meer zichtbaarheid gegeven kan worden aan minderheden is via films en series. Zo kwam recentelijk het derde seizoen van de populaire Netflix-serie *Sex Education* uit, een serie die al eerder werd geprezen voor haar seksueel en etnisch diverse cast. De producers stopten hielden het daar niet bij. Zo is een van de personages, Isaac, een rolstoelgebruiker die de kijker al sinds een welbewust gewiste voicemail in seizoen twee intrigeert.

In een interview met de BBC sprak George Robinson, de acteur die de rol van Isaac vertolkt, over het belang van zijn rol voor de zichtbaarheid

van beperkingen op tv. Hij ging specifiek in op het zelfvertrouwen en de spitsvondigheid van zijn personage die er onder meer voor zorgen dat hij een potentiële liefdeskandidaat is voor het centrale personage Maeve Wiley.

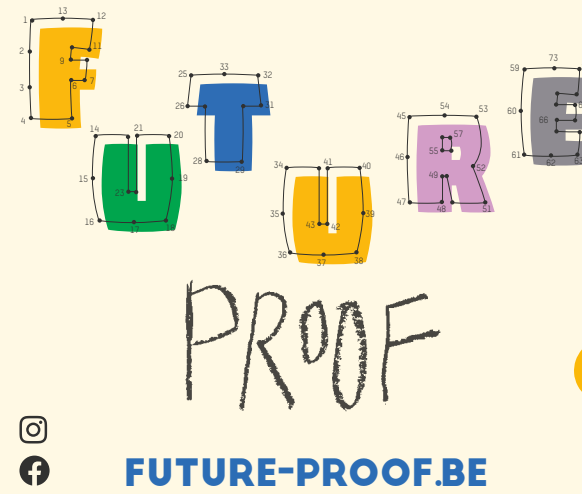
Veto sprak met een KU Leuven studente, Blackbird*, die zelf ook in een rolstoel zit. Ze vertelde over de nood aan goed opgebouwde personages die meer betekenen voor een serie dan het aftikken van een diversiteitsvakje. Een personage met een beperking wiens hele verhaallijn draait rond die beperking is geen accurate weergave van de werkelijkheid. Blackbird zelf ziet haar beperking veel meer als een fysiek kenmerk en herkent zich niet in de personages die als *damsel in distress* het beste maken van hun 'beperkte leven'.

Zorgen of vallen voor

Sex Education staat erom bekend om zonder veel voorwendsels het ruime spectrum van seksualiteit en genderidentiteiten in beeld te brengen en ook haar derde seizoen slaagt daar in. In een vertederende scène tussen Maeve en Isaac breekt de serie het lang gevestigde cliché dat mensen met beperkingen reduceert tot een asexueel bestaan. Een haast moeiteloos gesprek over Isaacs seksuele potentieel maakt komaf met het beeld dat de kijker meestal voorgeschoteld krijgt.

Veel personages worden in de veelzijdigheid van hun karakter letterlijk beperkt door hun beperking

Het voorbeeld bij uitstek van die asexuele trend vindt Blackbird terug in *Me Before You*. 'Hij is niks meer dan zijn rolstoel.' De film vertelt het verhaal van Louisa Clark, die ingehuurd wordt om de zorg voor William Traynor op te nemen

21-24 OKTOBER

DIS/
CONNECT

LOCATIE: MAAKLEERPLEK LEUVEN

FUTURE-PROOF.BE

nadat hij grotendeels verlamd raakte door een ongeval. Wat problematisch is aan de film, is dat het verhaal eigenlijk toont hoe we dit soort liefde bestempelen als uitzonderlijk; het is bijzonder en zelfs 'moedig' dat Lou überhaupt zou kunnen vallen voor Will.

'Het is ondenkbaar dat een serie als "Too brown to get down" ooit van de grond zou komen'

Blackbird, studente met fysieke beperking

Isaac daarentegen gaat voorbij aan de limieten van zijn rolstoel en weet *the hottest chick in town* te strikken en zelfs op gelijke voet te komen met Otis wanneer het om zijn kans bij Maeve gaat. Zowel Isaac als Otis blijken niet meer dan verliefde jongens te zijn die domme dingen doen om zichzelf te bewijzen. Echt baanbrekend hier is hoe een rolstoel duidelijk geen verschil creëert in seksueel verlangen of de mogelijkheid om dat verlangen in te lossen.

Waarom zijn er dan zo weinig personages als Isaac te vinden voor de kijker? Volgens Blackbird heb je pas een goed personage geschreven wanneer het niet essentieel is voor het verhaal als die al dan niet een beperking heeft. 'Een verhaal als *Harry Potter* zou niet fundamenteel veranderen als Hermelien in een rolstoel had gezeten.' Nog te veel personages worden echter in de veelzijdigheid van hun karakter letterlijk beperkt door hun beperking.

Beeld versus zelfbeeld

Waar men vaak niet bij stilstaat, is dat het beeld dat gecreëerd wordt van mensen met een beperking ook de norm is die zij zelf opgelegd krijgen. Zo worden ze aangeleerd om naar zichzelf te kij-

ken door een lens die hen vaak als *undoable* en eeuwig lijdend voorstelt. De gevolgen hiervan op vlak van zelfbeeld kunnen enorm impactvol zijn. We mogen niet vergeten dat hoe mensen naar zichzelf kijken, beïnvloed kan worden door de blik van buitenstaanders en mediarepresentatie.

In 2020 verscheen op VTM het programma *Cupido Ofzo*, een show waarin acht mensen op zoek gaan naar de liefde ondanks dat ze daarin 'gedwarsboomd worden door hun beperking of stoornis', dixit VTM. Blackbird merkt daarbij terecht op: 'Het is ondenkbaar dat een serie als *Too brown to get down*, over zwarte mensen die enkel elkaar mogen daten, ooit van de grond zou komen'. Waarom dit dan wel een gepast

programma zou zijn over mensen met een beperking, lijkt onmogelijk te verdedigen.

Series als *Sex Education* en *Breaking Bad* met Walter White Jr mogen dan een stap in de goede richting zijn, er is duidelijk nog een lange weg te gaan voordat ook het straatbeeld de morele norm uitdrukt waaraan we onszelf willen meten. Tot dan houden wij ons vast aan de moed van Blackbird die als een serieverslaafde vrouw door het leven gaat en 'even kieskeurig naar mannen kijkt als iedereen'.

*Blackbird is een fictieve naam. ☺

© Cath Hermans

met steun van stad Leuven

maakleerplek

'Theaterstukken zijn een excuus om met elektronische muziek te werken'

© Celine Vandeweghe

Een voorstelling, hoe komt dat nu eigenlijk tot stand? In *Buiten de bühne* duiken we achter de doeken, voorbij de artiesten op het podium. Deze editie: Bert Aernouts, theatermuzikant bij onder andere CampusToneel.

Bert Aernouts kleurt theaterstukken met zijn instrumentale creativiteit. Als theatermuzikant brengt hij beeld en geluid samen tot een coherent geheel.

door Marie Coppens

Alles begon met een zelfgemaakt theaterstuk. 'Ik wilde graag theatermuziek maken, maar niemand vroeg me. Toen besloot ik maar zelf voor het theater te zorgen', vertelt Bert Aernouts. En zo geschiedde: met de ondersteuning van VAART en in samenwerking met een vriendin kwam de theateervoorstelling *KLEIN FIJN KWAAD* in 2017 tot stand.

Snel daarna volgde de muzikale ondersteuning van de productie *Insomnia* voor Politika. 'Vervolgens kwam ik bij CampusToneel terecht. Ik verzorgde de muziek van de theateervoorstellingen *STUK PLASTIC* en *Largo Desolato* (*STUK PLASTIC* werd uiteindelijk door de pandemie niet opgevoerd, red.)' Het afgelopen jaar werkte Aernouts mee aan de theaterexpo *Alles valt*. Ook komend academiejaar zit hij niet stil: het belooft voor hem een theaterrijk jaar te worden met twee producties van Campustoneel op de planning.

Ongeziene muziek

In tegenstelling tot de acteurs staat Aernouts tijdens een voorstelling 'in het hoekje'. Soms is hij helemaal niet te zien en is het de muziek die Aernouts' aanwezigheid schept. 'Het stuk *Largo Desolato* werd opgevoerd in het Anatomisch Theater in Leuven. De helft van het publiek wist niet dat ik er was aangezien ik vanaf een klein balkonnetje, goed verscholen, de muziek speelde', vertelt Aernouts. 'De meest gehoorde opmerking na de voorstelling was dan ook: "ah, was de muziek live?"'

Aernouts staat niet alleen tijdens de uitvoering van een theaterstuk in de schaduw, ook tijdens het productieproces neemt hij een plaats achter de doeken in. 'Het duurt even voordat de acteurs me gezien hebben. Enkel de laatste weken volg ik de repetities mee om de muziek live uit te testen.' Hij benadrukt de samenvloeiing van beeld en geluid: 'Ik probeer steeds te kijken of het thema dat ik voor ogen heb, past bij een bepaald personage.'

bepaalde klanken te spelen.'

Huppelen door de weide

Ook buiten de bühne is Aernouts met muziek bezig. 'Ik heb een paar projecten. Van keun, mijn soloproject, komt eind oktober de eerste ep uit. De eerste single kan je wel al streamen op Spotify. Keun (*keun is West-Vlaams voor konijn, red.*) kan als 'knuffelbare lofi-folk' beschouwd worden.'

Zijn muzikale honger is nog niet gestild: 'Ik kan mijn kleurdoos (nog) opentrekken'

Daarnaast maakt Aernouts deel uit van de postrockband Tarbat, die hij dan weer beschrijft als 'we-huppelen-door-de-weide-postrock'. Het andere project heet Koebeest. Kort door de bocht is dat laatste een samenvloeiing van indie-gitaarmuziek en Nederlandstalige teksten.

Hoewel hij in een aantal groepen meespeelt, is zijn muzikale honger niet gestild. 'De theaterstukken zijn voor mij vaak een excuus om met elektronische muziek bezig te zijn. Er zijn bepaalde instrumenten, zoals mijn synthesizer, die ik anders niet gebruik. Ik kan zo een ander stukje van mijn kleurdoos opentrekken.'

Menselijk klankbord

Het valt op dat Aernouts als theatermuzikant er dikwijls alleen voor staat. 'Samenwerken met andere muzikanten lijkt me fijn', vertelt hij. Niet alleen letterlijk, maar ook figuurlijk zou hij door een samenwerking kunnen steunen op een extra klankbord. 'Het is handig om een andere muzikant erbij te hebben zodat je wat kan 'pingpongen'. Ik ben ervan overtuigd dat de muziek dan nog tien keer beter zou zijn.' ☺

'Muziek moet een extra speler zijn, die dynamisch met het stuk mee moet kunnen gaan'

Bert Aernouts, theatermuzikant

Geluid heeft een essentiële rol in een theaterstuk, stelt Aernouts. 'Het klinkt misschien wat hard, maar ik vind het vaak irritant als de muziek een tape is die start en stopt. Muziek moet een extra speler zijn, die dynamisch met het stuk mee moet kunnen gaan.' Het geluid kan ook de scènes beïnvloeden. 'Je kan enerzijds spanning creëren door plotseling voor stilte te zorgen. Anderzijds kan je ook een harde scène verzachten door met

© Florellen Soete

DANS
THEATER
MUZIEK
BEELD
FOTOGRAFIE
LITERATUUR

18 JAAR OF OUDER? ZOEK JE EEN PLEK OM ZELF KUNST TE MAKEN EN BELEVEN, SAMEN MET ANDEREN?

VIND JOUW WORKSHOP OP WWW.WISPER.BE

'De Olympische Spelen zijn mijn grootste droom'

Laurens Devos is tweevoudig paralympisch kampioen in het tafeltennis en student aan UCLL. Hij reflecteert op zijn prestaties en blikkt vooruit, misschien wel tot aan de Olympische Spelen.

door Marie Coppens en Wolf France

Proficiat met je prestaties op de Paralympische Spelen. Hoe voelt het om tweevoudig paralympisch kampioen te zijn?

Laurens Devos: 'Dank je wel, het voelt nog altijd speciaal. Ik denk dat het nog specialer aanvoelt dan in Rio (de vijftiende editie van de Paralympische Zomerspelen werd in 2016 in Rio De Janeiro georganiseerd, red.) Toen was ik maar zestien jaar en dat waren mijn eerste Paralympische Spelen. Ik ging erheen zonder doelstellingen, gewoon om me te amuseren. Uiteindelijk won ik die gouden medaille. Niemand had dat verwacht.'

'In Tokio was het gevoel intenser omdat ik een titel te verdedigen had. Je weet dat het op één match kan gedaan zijn en denkt constant: "Als ik nu verlies is het over en heb ik zelfs geen medaille." Je bent daar constant mee bezig, al zou het eigenlijk niet mogen.'

'Ik had verwacht dat het door de pandemie een saaie editie ging zijn, maar eigenlijk viel dat goed mee'

'Toen ik in de finale stond, ging die druk helemaal liggen. Ik was zeker dat ik een medaille zou halen en zei tegen mezelf: "Speel een goede match en dan zie je wel waar je belandt." In de finale heb ik de beste match gespeeld van het hele toernooi. Vooral omdat ik minder druk op mezelf heb gelegd.'

Hoe heb je die Paralympische Spelen in Tokio ervaren?

'Ik had verwacht dat het door de pandemie een saaie editie ging zijn. Maar eigenlijk viel dat goed mee. De regels waren strikt, maar er was sfeer. De Japanse vrijwilligers waren zo vriendelijk, echt niet normaal. Ik denk dat het feit dat de sfeer in het dorp goed was er ook veel mee te maken had. Ik heb zelf niet veel van Tokio gezien, maar het leek me echt een mooie stad.'

Was die ervaring helemaal anders dan in Rio?

'Jazeker. Hier waren geen toeschouwers toegelaten. Zonder publiek spelen maakt het lastiger om jezelf te motiveren. Met publiek is het veel plezieriger. Als dat er niet is, speel je meer voor jezelf. Als er toeschouwers zijn, heb je ook meer de drang om ook mooie punten te willen maken. Ik kijk niet echt naar de camera's, maar op zich heb ik ook niet veel gekeken naar de aanwezigen, waardoor je niet beseft hoeveel er uiteindelijk zijn.'

'Zelfs mijn ouders konden niet mee. We hadden alles al geregeld: vliegtickets, het hotel, enzo-

voort. Maar we hebben dat allemaal moeten annuleren door corona. Misschien ook wel goed dat ze dat hebben gedaan, anders hadden de Spelen misschien niet kunnen doorgaan.'

Was jouw trainer wel mee naar Tokio?

'Ja. De trainer die is meegegaan naar Tokio, is dezelfde persoon die me begeleidde van mijn twaalf tot achttien jaar op de topsportschool. Hij kent mij eigenlijk al van veel vroeger, van bijna in het begin van mijn tafeltennis carrière. Hij is ook heel actief in het mindervalidencircuit, wat helpt.'

'Ik volg een opleiding die niet aansluit bij mijn topsport. Dat vind ik net fijn'

'Het is enorm belangrijk om zo iemand bij je te hebben op de Spelen, maar ook gewoon heel plezant. Als je wilt, kan je dat dan ook samen vieren. Je hebt er samen voor gewerkt. Niet enkel de atleet, maar ook de trainer steekt er uiteindelijk zeer veel tijd en moeite in. Voor Tokio zaten wij bijvoorbeeld vier weken in Zweden. Die vier weken waren echt lang, dat vond hij zelf ook. Maar zo bouw je wel een band op. Voor hen is het zeker niet altijd gemakkelijk.'

Studies

Het academiejaar is voor de Leuvense studenten terug herbegonnen. Is dat ook zo voor jou?

'Jazeker. Ik heb een topsportstatuut waardoor ik zoveel studiepunten kan opnemen als ik wil. Ik probeer wel jaarlijks een traject van dertig studiepunten te volgen. Zo doe ik eigenlijk zes jaar over een bachelor van drie jaar. Daardoor kan ik topsport met mijn studies combineren. Mijn studies brengen me ook even uit de sportwereld. Ik volg de bachelor Financie- en Verzekeringswezen, een opleiding die niet aansluit bij mijn topsport. Dat vind ik net fijn.'

Heb je het gevoel dat je nog steeds volwaardig student kan zijn?

'Ja, dat wel. Ik vind het wel soms moeilijk dat ik door mijn persoonlijk studietraject steeds nieuwe mensen moet leren kennen. Zo zitten mijn vrienden van vorig academiejaar nu een klas hoger.'

'Als je aan topsport doet moet je keuzes maken en sommige zaken opofferen. Je kan moeilijk elke dag uitgaan met vrienden in Leuven. Het voelt soms wel vervelend aan om "nee" te moeten zeggen wanneer vrienden dat vragen, maar als je naar de resultaten kijkt die je uit die opofferingen haalt, doe ik ze met veel plezier.'

Volg je al jouw lessen online, of ben je soms ook in de aula te vinden?

'Voor iemand als ik waren de onlinelessen tijdens corona veel gemakkelijker. Als ik net een training achter de rug had, moest ik op kot enkel mijn laptop aanzetten en ik kon de les volgen. Anders moest ik mij eerst douchen en omkleeden, snel iets eten en helemaal naar de campus gaan. Ik verloor zo veel tijd.'

'Voor iemand in mijn situatie waren de onlinelessen tijdens corona net veel gemakkelijker'

'De lessen werden ook vaak opgenomen. Wanneer ik op toernooi of op stage was en niet aanwezig kon zijn in de lessen, kon ik die later gewoon herbekijken. Voor mij was die situatie tien keer beter.'

Hoe reageerde de UCLL op jouw prestaties?

'Super hé. Ik heb veel felicitaties gekregen, ook van leerkrachten in mijn mailbox. Ik had dat niet echt verwacht van hen, zij hebben zoveel studenten. Ik ben zeer blij en dankbaar naar hen toe, dat zij het zo hebben gevolgd.'

Denk je in de toekomst de meeste lessen online te blijven volgen aangezien 'blended'-onderwijs nu de norm is?

'Ik hoop dat meer leerkrachten de lessen nu zullen opnemen. Voor sommige mensen gaan die soms te snel en kunnen ze daardoor geen notities maken. Als de lessen opgenomen worden, kan je ze op je eigen tempo volgen. Ik denk dat dat alleen maar bevorderend kan werken.'

'Op de campus les kunnen volgen is essentieel, maar onlinelessen zijn een zeer goede aanvulling'

'Het sociaal contact dat je op campussen ervaart, moet ook wel echt blijven. Ik kom nog in contact met mensen via mijn sport. Als je alleen je studies hebt, is het wel niet zo aangenaam om enkel thuis les te volgen. Op de campus les kunnen volgen, is volgens mij dus belangrijk, maar als je lessen online kan volgen, is dat een goede aanvulling.'

NAVRAAG

© Miette

Hoe deed je dat vroeger, als lessen niet werden opgenomen?

'Dat was enorm vervelend, want dan moest ik notities vragen aan iemand in de les. Ik liet de docenten weten wanneer ik niet aanwezig kon zijn en dan vertelden ze me wat we gingen zien. Zo kon ik het op mezelf verwerken, maar dat is niet hetzelfde als echt de les volgen en zelf notities nemen.'

'De omkadering is veel verbeterd, volgens mij zetten we daardoor betere prestaties neer'

'Mijn docenten hadden altijd veel begrip voor mijn situatie en waren goed op de hoogte van mijn topsportstatuut. Ze zagen af en toe ook wel iets door de vingers. Zo was het geen probleem als ik tijdens bepaalde lessen afwezig was. Ze wisten

dat het door mijn sport was, en niet omdat ik de vorige nacht te lang uit was geweest.'

Paralympische Spelen

Deze editie van de Paralympische Spelen was voor België enorm succesvol. Hoe verklaar jij dat succes?

'De Spelen zijn de afgelopen twintig jaar erg veranderd. Ze zijn er ver op vooruit gegaan. Zo denk ik dat de omkadering die we nu krijgen veel beter is dan vroeger. Dat is volgens mij ook de reden dat we betere prestaties neerzetten.'

'Ik zou niet weten wat het verschil tussen een paralympiër en een olympiër is'

'Tegelijkertijd zie je bij armere landen dat de technologie niet altijd op punt staat. Ik zag bijvoorbeeld in Tokio mensen in rolstoelen die bijna uit elkaar vielen. Ik vraag me dan of hoe je op zo'n topniveau kunt spelen als je niet het juiste materiaal hebt.'

Heb je gevoel dat de perceptie veranderd is?

'Ja, er komen elk jaar meer journalisten bij die over de Paralympische Spelen verslag uitbrengen. We doen ook veel campagnes om zoveel mogelijk publiciteit te creëren. Ik denk dat we echt op de goede weg zitten en veel meer mensen met een handicap kunnen aanspreken. Ik ben zelf op vijftienjarige leeftijd in het programma gestapt. Ik kwam toen mindervaliden tegen die ook tafeltennis speelden. Als ik die niet was tegengekomen, weet ik niet of ik er ooit was ingerold.'

Het prijzengeld voor de medaille van de Belgische paralympische atleten in Tokio ligt ongeveer drie keer lager dan het prijzengeld dat de Belgische olympische atleten voor een medaille op de Spelen kregen. Wat vind je daarvan?

'Het is goed dat er discussie over is en dat sommigen die prijzen gelijk willen trekken. Ik weet niet of ze daar nu in geslaagd zijn. Ik zou het eerlijker vinden als het prijzengeld gelijk zou zijn. Wij trainen ook elke dag. Ik zou niet weten wat het verschil is tussen een paralympiër en een olympiër.'

Focust de journalistieke berichtgeving volgens jou nog te veel op je handicap en te weinig op je prestaties?

'Nee, eigenlijk niet. In een interview heb ik soms wel en soms niet mijn beperking moeten uitleggen. Iedereen heeft een verhaal, en ik denk dat dat ook juist mooi is. Er zijn mensen die een auto-ongeluk overleefd hebben en er zijn er die zware brandwonden hebben opgelopen. Ze zijn begonnen met sport, het leven gaat door, ze blijven niet bij de pakken zitten.'

'Elke atleet heeft een eigen verhaal. Niemand is hetzelfde, niemand heeft hetzelfde'

'Elke atleet heeft een eigen verhaal. Niemand is hetzelfde, niemand heeft hetzelfde. Het verhaal dat mij het meest is bijgebleven is dat van de Italiaanse schermster Bebe Vio, die haar vier ledematen verloor. Haar carrière wordt mooi in beeld gebracht in de documentaire *Rising Phoenix*.'

Wat vind je ervan dat de Paralympische Spelen een apart evenement zijn naast de Olympische Spelen?

'Ik denk dat het goed is dat ze apart zijn. Als je iedereen daar op hetzelfde moment moet krijgen – ik wil niet weten hoeveel ruimte je dan zou moeten hebben. Ik denk dat als ze dat zouden doen,

dat er te veel mensen naar de Olympische Spelen gaan kijken en te weinig naar de Paralympische Spelen. Als er een wedstrijd van de Olympische in de ene zaal en van de Paralympische in een andere zaal zou plaatsvinden, gaan mensen uiteindelijk toch naar de Olympische wedstrijd kijken.'

Kan jij zelf ook deelnemen aan de Olympische Spelen?

'Ja, je kan aan beide meedoen. Het is mijn grootste doelstelling om aan de Paralympische en de Olympische Spelen mee te doen. De criteria liggen erg hoog bij de Olympische Spelen, dus het zal moeilijk worden om me te kwalificeren. Vooral in het enkelspel zijn er weinig plaatsen. Maar ik denk dat je grote doelen moet stellen om elke dag te kunnen blijven werken.'

'Mijn concurrenten hebben niets te verliezen, ik heb alles te verliezen'

'Stel dat ik geselecteerd word, zal ik het wel blijven combineren met de Paralympische spelen. Er is bijvoorbeeld een atlete uit Polen die aan beide edities deelneemt. Tafeltennis is geen sport waarin je moet kunnen pieken naar een specifiek

moment. Iemand die aan bijvoorbeeld atletiek of wielrennen doet, zal misschien wel keuzes moeten maken.'

Toekomst

Hoe zie je de toekomst juist?

'Als ik klaar ben met mijn studies zal ik evalueren waar ik sta op sportief vlak. Als tafeltennissist zit je op je top eind de twintig, begin de dertig. Ik heb dus nog enkele jaren om door te groeien.'

'Maar de toekomst kan je nooit voorspellen. Daarom vind ik het belangrijk dat ik dat diploma achter de hand heb. Als er iets voorvalt – een blessure, of de goesting is er niet meer – dan heb ik nog altijd dat diploma waarop ik kan terugvallen om werk te gaan zoeken. Maar ik denk, eens dat ik dat diploma heb, ik nog altijd zal blijven tafeltennissen.'

Sommige paralympiërs beoefenen verschillende sporten, vaak om aan zowel de Winter spelen als de Zomerspelen te kunnen deelnemen. Is dat voor jou een optie?

'Nee, bij mij is het alleen tafeltennis. (*lacht*) Ik denk dat ik daar de tijd niet voor zou hebben, aangezien ik ook nog student ben. Mijn planning zit nu al vol. Er nog een extra sport bijnemen, zou ik echt niet zien zitten.'

Zou je na je carrière zelf atleten willen opleiden, als trainer bijvoorbeeld?

'Ik heb die vraag al veel gekregen, maar ik denk het niet. Ik zou dat misschien wel kunnen voor een korte periode, maar ik denk dat ik dat niet lang zou volhouden. Het is volgens mij enorm vermoeiend. Dat zeg ik nu natuurlijk, wie weet praat ik daar binnen tien jaar helemaal anders over.'

'Mijn trainers zijn voor mij enorm belangrijk. Ik heb momenteel geen vaste trainer, maar ik denk dat de trainer één van de belangrijkste personen is in het leven van een sporter. Je moet een vertrouwensband kunnen opbouwen met je trainer, zodat je er alles tegen kan vertellen. De band tussen een atleet en zijn trainer moet goed zijn om het onderste uit de kan te kunnen halen.'

Heb je nog andere sportieve dromen naast de Olympische Spelen?

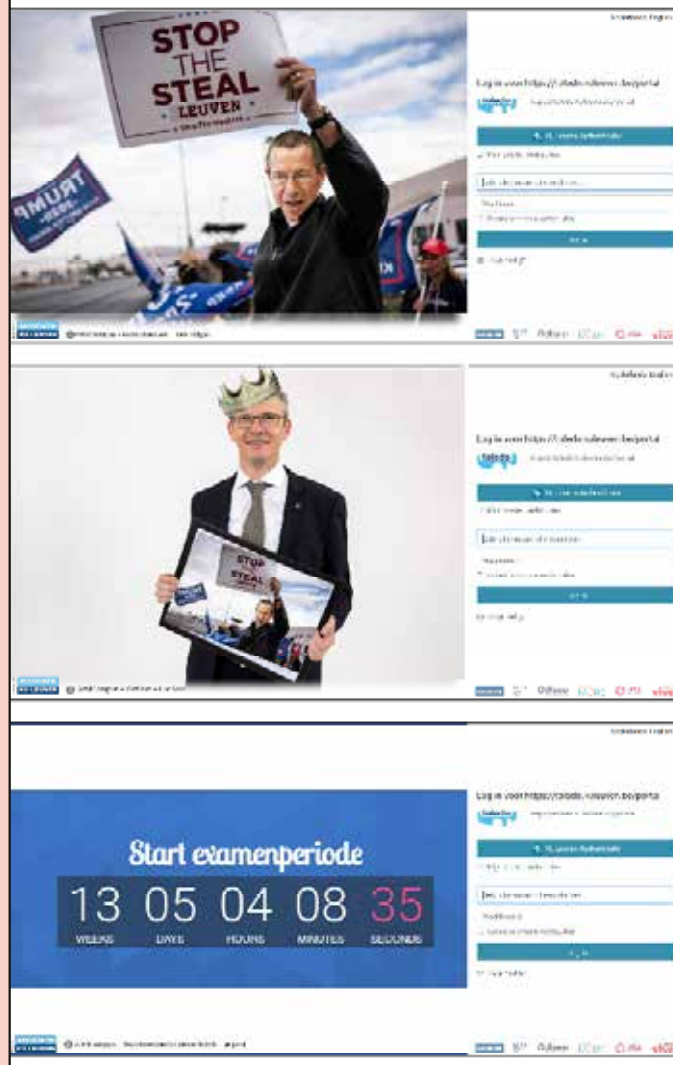
'De Olympische Spelen zijn echt mijn grootste droom. Daarnaast wil ik uiteraard mijn titels blijven verdedigen. Dat wordt moeilijker en moeilijker, want iedereen wil dat en traint er echt hard voor. Mijn concurrenten hebben niets te verliezen, ik heb alles te verliezen. Ik heb dus veel meer druk dan hen – en druk is echt een gevaarlijke tegenstander in de sport.'⁹

© Miette

NAVRAAG

Deze ontwerpen voor de Toledo-inlogpagina haalden de finale niet

Eerste dagen aan de universiteit starter-pack

Brandstoftekort in Groot-Brittannië zorgt voor onvoorziene toestanden in Leuven

Enkel drinkers van Cara blijven van de ellende bespaard

Stad Leuven lanceert bewustwordingscampagne rond alcoholisch grensoverschrijdend gedrag

Leuvense student schuift urenlang aan voor Brits tankstation

'Ik dacht dat het de rij voor de Studentenwelkom was'

Sels nu al helemaal uitgeput: 'Ben al weken woke'

Student besluit abrupt studies stop te zetten na inspirerende vertoning actiefilm

Nature is healing: na coronajaar opnieuw spouwende studenten gespot in Leuven

Student in Leuven 101

De eerste dagen aan de universiteit zijn allesbehalve een sinecure. De KU Leuven redactie heeft zich voor de startende studenten uit de naad gewerkt: aanschouw hier onze beste tips.

door [Moana Xhemçaj](#)

Het academiejaar is uit de startblokken geschoten! Wederom verwelkomt Leuven talloze nieuwe studenten. Om het kluwen van het hoger onderwijs te ontwarren, bieden wij een splinternieuwe gids aan.

Hierin reiken we tips en tricks aan om je kopzorgen het hoofd te bieden. Zeker de eerstejaars onder jullie zullen hier baat bij hebben! Neem alvast een notitieboekje uit je tas...

Boeken, boeken en nog eens boeken

Het is verbazingwekkend om in het digitale tijdperk nog boeken aan te schaffen. Niet enkel eis je een tol van je eigen portemonnee, maar je belast ook nog eens het milieu. Om aan jouw papierkraat tegemoet te komen, moeten dan ook nog eens talloze bomen sneuvelen. Reden te meer om gewoon *paperless* te gaan!

Socrates vond het gebruik van boeken en schriften toch alleen maar een aanslag op het menselijk verstand

Gebruik dus geen boeken of schriften, maar enkel je geheugen. Deze methode is goedgekeurd door Socrates trouwens; hij vond het gebruik van boeken en schriften toch alleen maar een aanslag op het menselijk verstand.

Is het verbannen van papier een extreme maatregel voor jou en wil je toch je boeken gaan kopen? Dan kan je altijd aankloppen op de deur van je studentenvereniging. Vergeet wel niet om een karretje mee te nemen om je boeken in te laden... en een tent om in te overnachten kan ook geen kwaad.

Een ware huismuis of vriendeloze vagebond?

Gesproken van sisyfusarbeid: je kot proper houden gedurende het jaar, hoe krijg je dat voor elkaar? Ook al breek je je

rug tijdens het schoonmaken, toch lijken je inspanningen soms tevergeefs. Wil je eens de vruchten van je poetsessie plukken? Simpel: slaap bij een vriend(in) en dan blijft je kot gegarandeerd heel het jaar netjes!

Oei, nu veronderstellen we wel dat je al vrienden voor het leven hebt gemaakt na één week... Dat was misschien een verkeerde conclusie. Als alternatief stellen we dan voor om als vagebond door Leuven en omstreken te trekken. Niet enkel bespaar je op huishoudkosten, maar je leert ook de natuur door en door kennen. *Back to the basics*, zouden we zeggen.

Als laatste, maar niet minder belangrijk: fietsen

Wie over een fiets beschikt, beschikt over heel de wereld. Helaas kan niet elke student zich meteen eentje permitteren. Gelukkig biedt de stad Leuven ook huurfietsen aan een voordelig tarief aan. Ook direct een goede optie als je geen fiets wil meeslepen van je thuisbasis tot hier.

Geen geld om een fiets te huren? Geen zorgen: in de Dijle liggen vele fietsen te wachten op hun ongelukkige eigenaren

Heb je geen geld om een fiets te huren? Maak je dan geen zorgen. In de Dijle liggen vele fietsen te wachten op hun ongelukkige eigenaren. Als het water eens laag staat, kan je er misschien wel een niet al te verroest exemplaar uitvissen. Strak plan, toch?

Zoek de rest maar uit

Met deze gids hopen we jullie verder te helpen doorheen het studentenleven. En als dat niet lukt: ja kijk, dat is niet ons probleem. *Bonne chance!*

Veggie Bag

Every week a surprise package filled with local fruits and vegetables from De Wikke

The Veggie Bag is a biological, local and social option for a fair price. Enjoy seasonal produce from your local backyard.

The Veggie Bag packages:

Veggie package - €9 Kot package - €15

Mix package - €9 Fruit package - €9

Order yours online at
www.groentetas.be

and pick it up at one of our
collection points on campus